

Το θρυλικό

Γεφύρι της Άρτας

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

Η εφημερίδα που ένωσε

Γέφυρα Τζαρή

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΑΡΤΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
Ερατοσθένους 6 – Κ. Ηλιούπολη – Τ.Κ. 163 41 – ΤΗΛ. 210.99.21.292 – FAX.210.99.61.787 • E-Mail: antoniouxr@tee.gr
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΧΡΟΝΟΣ 46ος - Αρ. φύλλου 218 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2022 • Τιμή Φύλλου: 5.00 €

το Ξεροβούνι με τα Τζουμέρκα

ΔΗΜΟΣ ΑΡΤΑΙΩΝ • ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Δήμαρχος Αρταίων Χρ. Τσιρογιάννης στη συνεδρίαση της ΚΕΔΕ για το νομοθετικό πλαίσιο των ΑΠΕ

Χρ.Τσιρογιάννης: «Επιστροφή του 3% από τα μεγάλα υδροηλεκτρικά έργα σε Δημότες και Δήμους».

Δεν επιβαρύνεται καθόλου ο κρατικός προϋπολογισμός. Αναμένεται να υπάρξει άμεση πολιτική βούληση και έστω και αργά να δοθούν τα ανταποδοτικά στις τοπικές κοινωνίες.

Το νομοσχέδιο για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ) ήταν μεταξύ άλλων των θεμάτων τα οποία συζητήθηκαν στην τελευταία συνεδρίαση της ΚΕΔΕ στην Αθήνα. Ένα θέμα για το οποίο στην χθεσινή συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου ο Δήμαρχος Αρταίων, ενημέρωσε το Σώμα για τις τελευταίες εξελίξεις.

Σύμφωνα με την Ελληνική Νομοθεσία, τα μικρά

συνέχεια στη σελ. 3

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΠΟΥΡΝΑΡΙΟΥ

Ο κίνδυνος από τα φωτοβολταϊκά αποσοβήθηκε,
ο αγώνας για τη λίμνη συνεχίζεται

του Χρήστου Ντάλα

Η λίμνη Πουρναρίου από το Δίστρατο

Τα φωτοβολταϊκά στη λίμνη Πουρναρίου

Αρχές του χρόνου σήμανε συναγερμός. Η ΤΕΡΝΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ υπέβαλε μελέτη για πλωτά φωτοβολταϊκά στη λίμνη Πουρναρίου. Με βάση τη μελέτη προβλεπόταν η εγκατάσταση

στην επιφάνεια της λίμνης επιπλέοντων πάνελ συνολικής επιφάνειας 1144 στρεμ. (!) Για το έργο είχε εξασφαλισθεί βεβαίωση παραγωγού ΡΑΕ (κάτι σαν προέγκριση) «για Φ/Β σταθμό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ισχύος 103 MW στη θέση του Πουρναρίου».

Πώς θα εντάσσονταν αυτές οι θηριώδεις απαστράπτουσες γυάλινες επιφάνειες σε ένα τόσο ευαίσθητο περιβάλλον; Ποια η επίδραση τους στα πουλιά, τα ζώα και την λοιπή πανίδα της περιοχής; Ποια η επίπτωση στο μικροκλίμα της περιοχής, ιδιαίτερα το καλοκαίρι με την αντανάκλαση των ακτίνων του ήλιου; Ποια θα είναι η φυσική ομορφιά αυτού του κατάφυτου φιορδ με τα δεκάδες χιλιάδες τελάρα στην επιφάνειά του;

Απόρριψη της μελέτης για τα πλωτά Φ/Β

Πλήθος διαμαρτυριών από Αντιπεριφέρειες, Δήμους, συλλόγους και άλλους φορείς της περιοχής. Στα πλαίσια της θεσμοθετημένης διαβούλευσης, υποβλήθηκαν απόψεις στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση. Έχω υπόψη μου την έντονη αντίθεση – καταγγελία από τον Δήμο Αρταίων, την ομάδα πρωτοβουλίας για την αξιοποίηση της Λίμνης Πουρναρίου και του Συλλόγου του χωριού μου του Δίστρατου που έχει την μεγαλύτερη ακτογραμμή πάνω στη λίμνη.

συνέχεια στη σελ. 5

ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΦΥΡΑ ΤΖΑΡΗ ΤΟΥ ΑΡΑΧΘΟΥ

ΠΡΟΣ
Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων
Δήμο Αρταίων

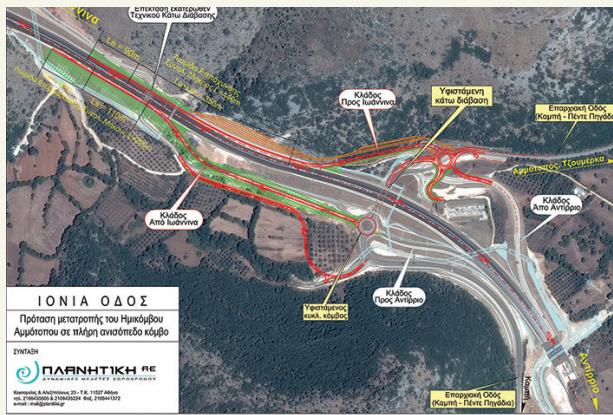

ΘΕΜΑ: ΠΕΖΟΓΕΦΥΡΑ ΣΤΟΝ ΑΡΑΧΘΟ

Τα τελευταία χρόνια στην περιοχή γύρω από τη γέφυρα Τζαρή διαπιστώνεται μια διαρκώς αυξανόμενη παρουσία ξένων και ντόπιων επισκεπτών. Η δημοφιλέστερη επιλογή τους είναι το περπάτημα στο παραποτάμιο «μονοπάτι της βίδρας», αλλά δεν είναι η μόνη, υπάρχουν άλλοι που επιλέγουν τις παραποτάμιες αθλητικές εγκαταστάσεις αναψυχής του Δήμου Αρταίων, άλλοι που κάνουν ράφτιγκ και καγιάκ στο ποτάμι, άλλοι που μένουν περιστασιακά με τις σκηνές και τα αυτοκίνητά τους οχήματα στους παραποτάμιους χώρους στον Κάρδαμπο και στον Κάμπο της Σκούπας κι άλλοι που, τους καλοκαιρινούς κυρίως μήνες, απολαμβάνουν το μπάνιο τους στα νερά του Αράχθου. Τις Κυριακές δε και τις αργίες ένας επιπλέον σημαντικός

συνέχεια στη σελ. 3

Επείγουσα ΠΡΟΤΑΣΗ-ΕΚΚΛΗΣΗ

Ανοιχτή επιστολή προς τους αρμόδιους

- 1) Υπουργό Υποδομών-Μεταφορών κ. Κων/νο Αχ. Καραμανλή
- 2) Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Γεώργιο Στύλιο
- 3) Βουλευτή ΣΥΡΙΖΑ κα Όλγα Γεροβασίλη
- 4) Βουλευτή ΠΑΣΟΚ Άρτας κ. Χρήστο Γκόκα
- 4) κ. Περιφερειάρχη Ηπείρου κ. Αλ. Καχριμάνη
- 5) κ. Αντιπεριφερειάρχη Περιφ. Ενότητας Άρτας κ. Βασίλη Ψαθά
- 6) Δήμαρχο Άρτας κ. Χρήστο Τσιρογιάννη
- 7) Δήμαρχο Κεντρικών Τζουμέρκων κ. Χρήστο Χασιάκο
- 8) Υπεύθυνο της λειτουργίας του έργου παραχώρησης της Ιονίας Οδού

Ο ανισόπεδος ημικόμβος Αμμότοπου της ΙΟΝΙΑΣ ΟΔΟΥ πρέπει άμεσα να μετατραπεί σε πλήρη ανισόπεδο κόμβο, με την προσθήκη δύο κλάδων, προς και από Ιωάννινα, σύμφωνα με την αποκαίρο υποβληθείσα πρόταση, του συμπατριώτη μελετητή - συγκ/γου Γιώργου Αντωνίου. Η επέμβαση αυτή σήμερα κρίνεται άκρως επείγουσα και αναγκαία, ύστερα από την υποβάθμιση του Νοσοκομείου Άρτας και την ουσιαστικά μετατροπή του σε Κέντρο Υγείας, μετά από τη συνεχή αφαίμαξη γιατρών και νοσηλευτών. Έτσι οι κάτοικοι των χωριών Ξεροβουνίου και Τζουμέρκων θα μπορούν να χρησιμοποιούν τον εν λόγω ανισόπεδο κόμβο και μέσω αυτού την ΙΟΝΙΑ ΟΔΟ προκειμένου μεταβούν έγκαιρα στο Νοσοκομείο Ιωαννίνων κερδίζοντας πάνω από 30 λεπτά, πολύ κρίσιμα για επείγοντα περιστατικά υγείας!!! Σήμερα με τον υπάρχοντα ημικόμβο (ελληνική πατέντα για αυτοκινητόδρομο) εξυπηρετούνται μόνο οι κινήσεις προς και από ΑΡΤΑ - ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΑ και είναι αδύνατες οι κινήσεις προς και από Ιωάννινα. Οι χρήστες για αυτές τις κινήσεις αναγκαστικά πρέπει να διαλέξουν: ή τον ανισόπεδο κόμβο Φιλιππιάδας, προσθέτοντας 15 χλμ για την αναστροφή ή τον κόμβο Γοργομύλου, αφού πρώτα κινηθούν για 10 χλμ στον υπάρχοντα κατισκόδρομο, προκειμένου να χρησιμοποιήσουν την ΙΟΝΙΑ ΟΔΟ.

συνέχεια στη σελ. 3

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Ερατοσθένους 6, Κ. Ηλιούπολη 163 41
E-Mail: antoniouxr@tee.gr
Τηλ.: 210 9921292 - Fax: 2109961787

ΧΡΟΝΟΣ 46ος - Αρ. φύλλου 218
ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2022
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Χρήστος Ι. Αντωνίου
Τηλ.: 210 9921292

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΥΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ Κ.ΑΠ.
Ερατοσθένους 6, Κ. Ηλιούπολη 163 41
Email : antoniouxr@tee.gr
FAX : 210. 99.61.787

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πρόεδρος: Χρήστος Ι. Αντωνίου
Τηλ.: 210 9921292

Αντιπρόεδρος: Βίκυ Αράπη-Καραγιάννη
τηλ.: 697.20.90.800

Γεν. Γραμματέας: Γεώργιος Κ. Γιώτης
τηλ.: 693.24.26.893

Τομίας: Αριστοτέλης Μπαρτζώκας
τηλ.: 6932587337

Ειδικός Γραμματέας: Ευαγγελία Πρόνιου
τηλ.: 6980365328

Δημόσιες Σχέσεις:

Βασίλης Αναστασόπουλος, Τηλ.: 697.47.65.865
Γεώργιος Καλιακάτσος, τηλ.: 6937604822

Σελιδοποίηση-Εκτύπωση:

RED-T-POINT, τηλ.: 210-8656505

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΤΕ: GR73 0110 0860 0000 0866 0335 632

ALPHA: GR9001403610361002101066111

EUROBANK: GR95 0260 0190 0005 3010 1291505

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: GR23 0172 1930 0051 9305 3897 607

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΔΗΜΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟΥ/ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ 2685 360217

ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΥ

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ-ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ 2685 360213

ΥΔΡΕΥΣΗ-ΟΔΟΠΟΪΑ 2685 360212

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ 2685 360214

ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ 2685 360225

ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟ 2685 360217

ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ 26850 22221-3

ΕΛΤΑ&ΤΑΧ.ΤΑΜ/ΡΙΟ 26850 22216

ΟΤΕ 26850 22212

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ 26850 22288

ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ 26850 22584,

22224, 22243

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ 26850 22615

ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΙΟ &

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟ 26850 22644,

6972 194054

ΚΤΕΛ ΑΡΤΑΣ 26810 27348

210-5133139

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ 26810 28030

RAFTING-VIA NATURA

(ΓΕΦΥΡΑ ΠΛΑΚΑΣ) 26850 31200

6972 223574

6979 419773

ΙΕΡΕΑΣ ΧΩΡΙΟΥ

ΜΑΝΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ 6946153141

ΚΑΦΕΝΕΙΑ & ΤΑΒΕΡΝΕΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ

• **ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ**

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΣΤΑΣ 6972 240257

• **ΚΡΥΟΝΕΡΙ**

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ 26850 71219

ΣΦΗΚΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ 26850 71965

• **ΝΑΖΑΙΟΙ**

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ 26850 71391

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ Χ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ 26850 71247

• **ΦΤΕΡΗ**

ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ 6934 292710

TAXI

• **ΚΥΨΕΛΗ**

ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ 26850 71328,

6972756998

• **ΡΟΔΑΥΓΗ**

ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ 26830 71385,

6944513727

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΗ 6976756826

ΚΟΡΔΑΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ 6974817606

ΙΠΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓ.ΜΑΡΙΝΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΜΠΑΜΠΑΣ 6946 241007

ΜΥΛΟΣ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΒΟΛΑΣ 6979 519620

Τιμή Φύλλου: 5,00 €

ΕΝΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΟΥ '50 ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Μικρό απάνθισμα από τη ζωή του Δημοτικού Σχολείου Τραπεζακίου Διστράτου Άρτας της δεκαετίας του '50

του Χρήστου Ντάλα

Αυτός ο μήνας είναι των σχολείων. Τελευταία μαθήματα, γιορτές για το τέλος της χρονιάς, αποχαιρετισμός των συμμαθητών, κατασκηνώσεις, προγράμματα για το καλοκαίρι. Η εγγονή μου γιορτάζει το τέλος των μαθημάτων σε πάρτυ με τις συμμαθήτριες της και ετοιμάζεται για την κατασκήνωση. Στο μονοθέσιο Δημοτικό Σχολείο Τραπεζακίου την δεκαετία του '50 είχαν άλλα προγράμματα.

Το σχολείο Τραπεζακίου

Το Τραπεζάκι είναι ο βορειότερος συνοικισμός του Διστράτου Άρτας, παλαιότερα κοινότητα σήμερα Δημοτικό Διαμέρισμα του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων. Το σχολείο βρίσκεται στα ψηλά του συνοικισμού λίγο πάνω από τον επαρχιακό δρόμο Διστράτου – Μακρυκάμπου – Σκοτωμένο. Περίπου 30 μ. από το σχολείο τα ερείπια ενός στρατιωτικού φυλακίου, όταν ο Άραχθος από το 1881 έως 1912 ήταν σύνορο του ελληνικού κράτους. Υπάρχουν γραπτές αναφορές ότι το επισκέφθηκε ο βασιλιάς Γεώργιος Α΄ τον Σεπτέμβρη 1881 σε μια περιοδεία του για να επιθεωρήσει τα νέα σύνορα του ελληνικού κράτους.

Το σχολείο χτίστηκε αρχές της δεκαετίας του 30 επί πρωθυπουργίας Ελ. Βενιζέλου με Υπουργό Παιδείας τότε τον Γεώργιο Παπανδρέου (αργότερα «Γέρο της Δημοκρατίας») στα πλαίσια ενός ευρέος για την εποχή του προγράμματος ανέγερσης σχολικών αιθουσών. Λέγεται ότι το οικοπέδο δώρισε κάποιος Μπαρτζώκας από τον οποίο αγόρασαν αργότερα οι Κονταίοι την γύρω περιοχή με το όνομα «Φραξιάς». Ωραίο κτίσμα για την εποχή του, πετρόχτιστο, κεραμοσκεπές με μια αίθουσα διδασκαλίας 5x7 μέτρα και ένα μικρό καμαράκι 3x3 για κατοικία του δασκάλου.

Έπαθε ζημιές στην κατοχή από τους Γερμανούς, οι οποίοι επιχείρησαν να το κάψουν. Πρόλαβε πάντως να φιλοξενήσει την πρώτη πανηπειωτική συνδιάσκεψη του ΕΑΜ από τον τότε δάσκαλο Χρ. Μπακο. Λειτουργήσε ξανά το 1950 για περίπου μια 15ετία. Όταν έπαθε σοβαρές ζημιές από κατολισθήσεις αναστηλώθηκε το 1992 με χορηγία κυρίως των Αφών Γεωργιάκη από το Τραπεζάκι με μια μετέωρη προσπάθεια να λειτουργήσει σαν μουσείο Εθνικής Αντίστασης.

Σήμερα παραμένει κλειστό, ανέπαφο από τις κατολισθήσεις που συνεχίζονται. Τα λίγα θρανία στη θέση τους, κάποιες πρόχειρες ντουλάπες με το σχολικό υλικό, στους τοίχους χάρτες της Ελλάδας, της Ευρώπης και παγκόσμιοι, αναρτημένα τα πορτρέτα των αγωνιστών του 21.

Μια σχολική μέρα

Από τα σπίτια του συνοικισμού μέχρι το σχολείο για τους μικρούς μαθητές χρειαζόταν μισή έως μία ώρα με το πόδι ανηφόρα. Ομπρέλες για την βροχή δεν υπήρχαν. Χρησιμοποιούσαμε για κάλυμα ένα τσουβάλι, του οποίου τον πάτο διαμορφώναμε σε κουκούλα για το κεφάλι και το υπόλοιπο να σκεπάζει το μισό κορμί.

Τα βιβλία και τετράδια στο χέρι είτε σε κάποιο πρόχειρο σακούλι που βάζαμε και ένα κομμάτι μπομπότα για το μεσημέρι. Προσπαθώ να θυμηθώ τι σχολικά βιβλία είχαμε και

1. Δημοτικό Σχολείο Τραπεζακίου. Η τάξη 1937-1938. Όρθιος ο δάσκαλος Νίκος Ρακόπουλος με την γυναίκα του Λαμπρινή. Οι μαθητές καθισμένοι σ' ένα χωράφι με λούπινα.

2. Δημοτικό Σχολείο Τραπεζακίου. Η τάξη 1951-1952, Δάσκαλος: Γιώργος Παπαγεωργίου

3. Δημοτικό Σχολείο Τραπεζακίου με δεξιά τον δάσκαλο Χρ. Γεωργιάκη (περί το 1960)

4. Ο "νεώτερος" μαθητής του Δημοτικού Σχολείου Τραπεζακίου, Τόμας Ναϊλς, Πρεσβευτής των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στην Ελλάδα ενημερώνεται για τους ήρωες του 21. Η φωτογραφία είναι στα εγκαίνια της ανακατασκευής του σχολείου το 1993.

πως τα αποκτούσαμε. Δωρεάν βιβλία τότε δεν δινόταν, ούτε μπορώ να φανταστώ τέτοιο έξοδο από τον ανύπαρκτο οικογενειακό προϋπολογισμό. Στην Άρτα κατεβαίνουν συνήθως μια φορά το χρόνο στον Μουχούστη τον Σεπτέμβρη για να πουλήσουν κάποιο ζώο. Τις περισσότερες φορές πηγαίνουν με το πόδι έξι ώρες στον αμαξωτό δρόμο είτε «ολοπόταμα» λιγότερες ώρες αλλά δυσκολότερο δρόμο στις κροκάλες. Θα μου φαινόταν περίεργο μετά από αυτό το ταξίδι και τις αγοραπωλησίες των ζώων κάποιος να τρυπώσει σε ένα βιβλιοπωλείο για να αγοράσει βιβλία. Τετράδια πάντα αγοράζαμε από το παντοπωλείο του Κώστα Μπαλαούρα (Κώτσο Αλέξη) στη Φτέρη, δίνοντας το αντίτιμο σε αυγά. Μαζί πάντα και μια μπλε κόλλα για το «πέτσωμα», στο οποίο κολλούσαμε μια ετικέτα με το όνομα και το σχολείο μας.

Τα όποια ρουχαλάκια των παιδιών από κάποιες μοδίστρες του χωριού, συνήθως με μεταποίηση, είτε λιγότερο από την αγορά ενός υφάσματος, «ντριλί» λέγαν το πιο φτηνό. Παρατηρώντας μια φωτογραφία της εποχής κάποια παιδιά ήταν ξυπόλητα, άλλα με παπούτσια από κάποια βοήθεια, συνήθως την Ούντρα, όπως λέγαμε το πρόγραμμα αμερικάνικης βοήθειας UNRRA.

Τον χειμώνα κάθε μαθητής κάθε μέρα κουβαλούσε από το σπίτι του ένα ξύλο για την σόμπα του σχολείου. Κάποιοι πονηροί απέφευγαν την υποχρέωση σπάζοντας όπως – όπως ένα κλαδί από το δάσος λίγο πριν φθάσουν στο σχολείο. Το ξύλο αυτό βέβαια δύσκολα καigόταν και ακολουθούσαν φωνές από το δάσκαλο ίσως και κάποια τιμωρία. Κάπου κάπου και κάποιες απουσίες για ενίσχυση της αγροτικής και κτηνοτροφικής παραγωγής. Στην ερώτηση του δασκάλου «γιατί δεν ήρθες χθες» η απάντηση πάντα ήταν «με κράτσαν», δηλαδή με κράτησαν για να κάνω δουλειές.

Το μεσημέρι πριν τα απογευματινά μαθήματα είχε συσσίτιο. Στέλναν τότε στα σχολεία γάλα σε σκόνη για

βοήθεια. Μάγειροι και σερβιτόροι οι ίδιοι μαθητές εκ περιτροπής. Ανάβαμε μια φωτιά στο ύπαιθρο λίγο πιο πάνω από το σχολείο και σε ένα μικρό καζάνι βράζαμε το νερό, στο οποίο ρίχναμε το γάλα σκόνη και έτοιμο το συσσίτιο. Η σκόνη πριν διαλυθεί γινόταν μικροί σβώλοι «τα γρουμπούλια», αγαπημένες λιχουδιές για τους μαγείρους, οι οποίοι στη ζούλα σκύβαν στο καζάνι και απολάμβαναν μερικούς. Κάποιες χρονιές το συσσίτιο εμπλουτιζόταν με τυρί και βούτυρο κίτρινο, που πρώτη φορά βλέπαμε, προφανώς από κάποια βοήθεια. Νερό όποιος διψούσε στη βρύση του Κοντού τα διαλείμματα περίπου 200μ. από το σχολείο.

Το καλοκαίρι τα παιδιά εντασσόταν για τα καλά στις αγροτικές δουλειές τα ποτίσματα, το μάζεμα του καλαμποκιού στα χωράφια, «να ξεκουράσετε λίγο τους γονείς σας» μας έλεγαν. Εγώ είχα αναλάβει βοηθός τοσπάνη σε περίπου 20 οικοσitalia γιδoπρόβατα με την γιαγιά μου να κατέχει σταθερά το Υπουργείο Κτηνοτροφίας. Καλά τα πήγαινα και μου εμπιστευθήκαν το κοπάδι. Όταν όμως μια μέρα τα ζώα μπήκαν στα σπαρτά, μου αφαίρεσαν άρον άρον τις αρμοδιότητες, «δεν κάνεις παιδί μου εσύ», και τότε αποφάσισαν να με στείλουν για γράμματα.

Μια σχολική τάξη

Προσπαθώ να φέρω στη μνήμη μου το μάθημα μιας μέρας. Έξι τάξεις από 2-3 μαθητές κάθε μία, στα θρανία μιας αίθουσας με 5-6 θρανία. Σε μια μέρα όλη η σχολική ύλη, από τα συλλαβίσματα της πρώτης δημοτικού «νερό, ρήγα, νερό» μέχρι την επανάσταση του 21 και την πρακτική αριθμητική των μεγάλων τάξεων. Ο δάσκαλος έκανε το μάθημα της τάξης που είχε σειρά, κοίταζε τα τετράδια και έβγαζε κάποιον στον πίνακα να πει το προηγούμενο. Οι άλλες τάξεις σίγουρα χάζευαν μέχρι να έρθει η σειρά τους, υποτίθεται και κάποιο γράψιμο για την επόμενη, ασφαλώς και κάποια φασαρία. Συνηθισμένες τιμωρίες οι φωνές του

δασκάλου και από κάποιους χτύπημα με τον χάρακα στα χέρια. Για πιο σοβαρά παραπτώματα, υπήρχε το κλείσιμο για κάποιες ώρες σε ένα χαμηλό υπόγειο του σχολείου, «γκλαβανή» το λέγαμε, που δεν χωρούσε όρθιος ένας μαθητής.

Δυστυχώς το κλίμα της εποχής ήταν άγριο και αυτό αποτυπωνόταν και στις σχολικές τιμωρίες, αδιανόητες για σήμερα. Κάποιοι δάσκαλοι κάναν κατάχρηση στο «το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο». Μια φορά σε μικρή τάξη μας έβγαλε ο δάσκαλος σε ένα λόφο να μας δείξει τα σημεία του ορίζοντα. Οι μεγάλοι στο σχολείο ξεσάλωσαν και τους ακούγαμε από τον λόφο. Ο δάσκαλος μας έστειλε να κόψουμε «βίτσες» από το δάσος, τις οποίες έσπασε στα πόδια τους.

Στα διαλείμματα αγαπημένα παιχνίδια στην αυλή του σχολείου ήταν η «φωτιά», που είχε τρέξιμο να φθάσουν σε κάποιο σημείο «να πιάσουν φωτιά» και να γυρίσουν και το «μπαϊφι» όπου το έπαθλο ήταν ένα όρθιο ξύλο «το μπαϊράκι». Μπάλες δεν υπήρχαν, τις είδαμε πρώτη φορά στο γυμνάσιο στην Άρτα.

Το βράδυ στο σπίτι υποτίθεται γινόταν προετοιμασία για την επόμενη μέρα, κάποιο διάβασμα, κάποια γραψίματα. Οι γονείς, όσοι μπορούσαν να βοηθήσουν, ήταν ξεθεωμένοι από την ολοήμερη δουλειά στα χωράφια, φως δεν υπήρχε, το πετρέλαιο του λυχναριού με οικονομία, τετράδια για πρόχειρο ανύπαρκτα. Η μάνα μου έλυσε το πρόβλημα αντικαθιστώντας τα τετράδια με την στάχτη που έστρωνε στις πλάκες του τζακιού. Με ένα ξυλαράκι πάνω στη στάχτη έμαθα τα πρώτα μου γράμματα.

Τέλος εποχής

Μέρες σαν τώρα ήταν το τέλος της χρονιάς. Μια μικρή γιορτή στο σχολείο με απαγγελίες ποιημάτων και κάποια σκετς «διαλόγου». Ο δάσκαλος έδινε τα ενδεικτικά με τον βαθμό προαγωγής είτε απολυτήρια για την τελευταία τάξη. Δυστυχώς δεν βρήκα κάποιο από αυτά τα χαρτιά ούτε από τα σχολικά βιβλία εκείνης της εποχής. Με το σύστημα που υπήρχε τότε κάποιος μαθητής μπορούσε να μείνει στην ίδια τάξη, σπάνια όμως γινόταν κάτι τέτοιο.

Μετά το '55 το σχολείο άρχισε να φθίνει. Όταν τελείωσα το 56, είχε 12 μαθητές σε όλες τις τάξεις – μια μαθήτρια, η κόρη του δασκάλου, δανεική -, ο Χριστός με τους δώδεκα» λέγανε. Μετά το 60 έμειναν ελάχιστα παιδιά.

Πέτυχα στο τέλος της τελευταίας σχολικής χρονιάς. Ήταν η τελευταία χρονιά που λειτουργήσε το σχολείο, από την επόμενη θα έκλεινε από έλλειψη μαθητών. Μια μικρή γιορτούλα στον ίσκιο μιας συκιάς στη βρύση του Κοντού κοντά στο σχολείο. Ο δάσκαλος, λίγα παιδιά και κάποιος από τους γονείς. Τα συνηθισμένα λίγα ποιήματα, κάτι είπε ο δάσκαλος. Θυμάμαι μια διάχυτη λύπη, κανένας δεν είχε όρεξη για κουβέντα. Χάναμε κάτι δικό μας, ένα τέλος εποχής. Σε λίγα χρόνια όλα τα σχολεία του χωριού έκλεισαν. Περί το '50 στο Δίστρατο λειτουργούσαν τρία δημοτικά σχολεία με πάνω από 100 μαθητές. Περί το '70 κανένα σχολείο, κανένας μαθητής. Λίγο αργότερα παιδί στο χωριό ούτε για δείγμα.

ΔΗΜΟΣ ΑΡΤΑΙΩΝ • ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 1

υδροηλεκτρικά έργα μέχρι 15MW θεωρούνται έργα ΑΠΕ - έργα ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Ανανεώσιμη πηγή ενέργειας είναι το νερό του ποταμού/ρέματος/ταμιευτήρα. Για τα μικρά έργα ΑΠΕ η ελληνική νομοθεσία, δίνει, ως ανταποδοτικό όφελος, το 3% των ακαθάριστων εσόδων του παραγωγού ηλεκτρικής ενέργειας από το έργο ΑΠΕ στην τοπική κοινωνία που φιλοξενεί το έργο ΑΠΕ δηλαδή στους δημότες και στον Δήμο, μέσω μειώσεων στους λογαριασμούς ρεύματός τους, ενώ για τα μεγάλα υδροηλεκτρικά έργα με ισχύ πάνω από 15MW δεν ισχύουν τα παραπάνω διότι η Πολιτεία δεν τα θεωρεί έργα ΑΠΕ.

Αναφερόμενος στο διαχωρισμό των μικρών και μεγάλων έργων ΑΠΕ ξεκίνησε την τοποθέτησή του για το θέμα με την ιδιότητα του εκλεγμένου μέλους της ΚΕΔΕ, ο Δήμαρχος Αρταίων Χρ. Τσιρογιάννης δηλώνοντας:

«Και στο μεγάλο υδροηλεκτρικό έργο το νερό δεν χρησιμοποιείται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας; Δεν είναι το νερό εκεί ανανεώσιμη πηγή ενέργειας ; Τι καταστρέφεται το νερό στα μεγάλα υδροηλεκτρικά έργα ενώ στα μικρά όχι ; Δεν πρέπει οι μεγάλοι παραγωγοί να δώσουν τα ελάχιστα στις τοπικές κοινωνίες, ως ανταποδοτικά οφέλη; Αφού υπάρχει το νομοθετικό πλαίσιο για τα μικρά υδροηλεκτρικά έργα, γιατί να μην εφαρμοστεί και στα

μεγάλα υδροηλεκτρικά έργα; Που έχουν επηρεάσει περισσότερο το μικροκλίμα και τους ανθρώπους των περιοχών που φιλοξενούνται, αλλά έχουν προκαλέσει και ζημιές στις κατάντη περιοχές, από πλημμύρες κατά καιρούς;

Με αυτό το σκεπτικό κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου για τις ΑΠΕ, ζήτησα και συμπεριλήφθηκε στις προτάσεις μας προς τα αρμόδια Υπουργεία, να επιστρέφεται το 3% των ακαθάριστων εσόδων του παραγωγού ηλεκτρικής ενέργειας από υδροηλεκτρικά έργα πάνω από 15MW στις τοπικές κοινωνίες (δημότες και δήμοι) μέσω μειώσεων στους λογαριασμούς ρεύματος, στις περιοχές εκείνες που φιλοξενούν μεγάλα υδροηλεκτρικά έργα, όπως πχ στην Άρτα έχουμε το υδροηλεκτρικό έργο του Πουρναρίου.

Το νομοθετικό πλαίσιο υπάρχει. Δεν επιβαρύνεται καθόλου ο κρατικός προϋπολογισμός»

Ενώ ο κ. Τσιρογιάννης κλείνοντας την τοποθέτησή του πρόσθεσε«Αναμένουμε να υπάρξει άμεση πολιτική βούληση, διότι έτσι θα αποκατασταθεί μια αδικία, θα αντιμετωπίζονται ισότιμα τα υδροηλεκτρικά έργα ως έργα ΑΠΕ, και έστω και αργά θα δοθούν τα ανταποδοτικά στις τοπικές κοινωνίες και κυρίως αυτή την εποχή που υπάρχουν αυτές οι αυξήσεις στους λογαριασμούς ρεύματος των πολιτών και των δήμων».

ΣΣ: Συγχαρητήρια στην πρωτοβουλία του δημάρχου. Κάλλιο αργά, παρά ποτέ.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΦΥΡΑ ΤΖΑΡΗ ΤΟΥ ΑΡΑΧΘΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 1

αριθμός ανθρώπων κάθε ηλικίας επισκέπτεται την περιοχή για φαγητό στις υπάρχουσες ταβέρνες, κάποιοι από αυτούς περπατώντας από τα μονοπάτια της Σκούπας φτάνουν, μέσω της γέφυρας Τζαρή, στο Κρουονέρι με τον πλάτανο, το τελωνείο και τον παραδοσιακό νερόμυλο, μερικοί δε συνεχίζουν το περπάτημα μέχρι το Βαθύκαμπο, τη Φτέρη και το Δίστρατο, απολαμβάνοντας τις ομορφιές της διαδρομής.

Θεωρούμε ότι είναι ανάγκη να αναδείξουμε ακόμα περισσότερο την περιοχή μας μέσω ενός δικτύου μονοπατιών, τα οποία θα ενώνονται διαθεματικά μεταξύ τους στον Άραχθο ποταμό. Μια πρώτη επιλογή, η οποία θα συνέβαλε στην κατεύθυνση αυτή, θα ήταν η κατασκευή μιας πεζογέφυρας στον Άραχθο ποταμό, η οποία θα συνέδεε το «μονοπάτι της βίδρας» και τα γήπεδα στον Κάρδαμπο της Σκούπας με το «τελωνείο» του Κρουονερίου και την πλευρά αυτή του ποταμού. Αξίζει δε να σημειωθεί ότι το μέρος που προτείνουμε για την κατασκευή της πεζογέφυρας είναι το στενότερο σημείο του ποταμού κι εκεί υπήρχε για πολλά χρόνια η περίφημη «κολόνα» -τσιμεντένια ψηλή κατασκευή με κοίλο εσωτερικό- η οποία μετέφερε το νερό

του αύλακα που ξεκινούσε από τη Δαφνωτή και, μέσω της αρχής των συγκοινωνούντων δοχείων, χρησιμοποιώντας την υψομετρική διαφορά, διοχέτευε το νερό σε μεταλλικούς σωλήνες πάνω από τον Άραχθο ώστε να φτάσει και να ποτίσει τον κάμπο του Κρουονερίου και να καταλήξει στη συνέχεια στο Βαθύκαμπο. Επομένως, μια τέτοια πεζογέφυρα, πέραν της χρησιμότητας για τη σύνδεση των μονοπατιών, θα αποτελούσε και την ιστορική προέκταση του μονοπατιού της βίδρας, δεδομένου ότι το παλιό αυλάκι που μετέφερε το νερό αποτελεί σήμερα τμήμα αυτού του μονοπατιού, με την κατασκευή δε της πεζογέφυρας θα συνέχιζε το μονοπάτι τον παλιό κύκλο του νερού.

Οι συλλογικοί φορείς και πολλοί κάτοικοι της περιοχής ζητούμε από τη δημοτική αρχή να ξεκινήσει τη μελέτη και στη συνέχεια να υλοποιήσει το έργο.

Με εκτίμηση
Οι εκπρόσωποι των Συλλόγων:
Ομοσπονδία Αδελφοτήτων Τζουμερκιωτών
Σύλλογος Κεντρικών Τζουμέρκων
Πολιτιστικός Σύλλογος Κεντρικιωτών Άρτας «Ο Αραχθος»
Αδελφότητα Σκούπας
Εξωραϊστικός Σύλλογος Σκούπας «Η Αγία Μαρίνα»
Πολιτιστικός Σύλλογος Κρουονερίου

Επείγουσα ΠΡΟΤΑΣΗ-ΕΚΚΛΗΣΗ

συνέχεια από τη σελ. 1

Η υλοποίηση της εν λόγω αναβάθμισης του κόμβου Αμμότοπου αποτελεί πάγιο αίτημα των κατοίκων και επισκεπτών των χωριών Ξηροβονίου και Τζουμέρκων, η οποία σε συνδυασμό με την παράκαμψη

Αμμότοπου (πρόταση που επίσης υποβλήθηκε από τον μελετητή Γ. Αντωνίου) θα βελτίωνε τα μέγιστα την ταχύτερη και ασφαλέστερη προσβασιμότητα στην πρωτεύουσα της Ηπείρου και στα Νοσοκομεία και Πανεπιστήμια.

Μετατρέπουν το Νοσοκομείο Άρτας σε... Κέντρο Υγείας!

Η κατάσταση

στο Νοσοκομείο της Άρτας έχει φθάσει στο απροχώρητο, καθώς το ανθρώπινο δυναμικό του υφίσταται συνεχή αφαίμαξη

Μετά την απώλεια ενός Καρδιολόγου, δύο Πνευμονολόγων, μόνιμου και επικουρικού, ενός Παθολόγου, ενός Νεφρολόγου και ενός επικουρικού ιατρού στη Μονάδα Τεχνητού Νεφρού, δύο ιατρών ΜΕΘ, μετά την απώλεια δύο θέσεων Μαιών, με ευθύνη του Διοικητή, έχουμε τώρα και την απώλεια του Ιατροδικαστή, ενώ ταυτόχρονα, συνταξιοδοτείται ένας Χειρουργός και φεύγει ένας επικουρικός Χειρουργικής.

Το 2016, επί κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ, ορίστηκαν 9 θέσεις Ιατροδικαστών στην Ελλάδα, εκ των οποίων η μία ήταν για το Νοσοκομείο Άρτας, μία θέση απολύτως αναγκαία για την ευρύτερη περιοχή, καθώς η στελέχωση του Νοσοκομείου της Άρτας, με την ειδικότητα του Ιατροδικαστή, εξυπηρετούσε εκτός από την περιοχή της Άρτας και τις περιοχές Πρέβεζας, Αμφιλοχίας και Λευκάδας.

Η απώλειά του επαναφέρει τα σοβαρά προβλήματα που υπήρχαν έως τότε, καθώς όλα τα περιστατικά, από αιφνίδιο θάνατο έως βιασμό ή κακοποίηση, της Άρτας και των γύρω περιοχών, που πρέπει να εξετα-

σθούν, θα μεταφέρονται πλέον και πάλι στα Γιάννενα, ενώ, σε περίπτωση απουσίας του Ιατροδικαστή των Ιωαννίνων, τα περιστατικά θα μεταφέρονται στην Πάτρα, με μεγάλη ταλαιπωρία για τις οικογένειες και υψηλό κόστος για αυτές. Παράλληλα, θα υπάρχει μεγάλη καθυστέρηση και σε αυτοψίες, καθώς και για αυτές θα πρέπει πλέον να ενημερωθεί και να έρθει στη Άρτα Ιατροδικαστής από τα Γιάννενα.

Ενώ, κατά γενική ομολογία, το Νοσοκομείο της Άρτας ήταν ένα από τα καλύτερα περιφερειακά Νοσοκομεία, βλέπουμε τώρα μια μεθοδική αποψίλωση του ανθρώπινου δυναμικού του, με αποτέλεσμα να μετατρέπεται, με την απώλεια ειδικευμένων ιατρών σε ένα Κέντρο Υγείας.

Στα δύσκολα μνημονιακά χρόνια, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ προσπάθησε και κατάφερε να κρατήσει όρθιο το ετοιμόρροπο ΕΣΥ και να αναστρέψει την «υγειονομική φτώχεια», που είχε επιβάλλει η συγκυβέρνηση Σαμαρά- Βενιζέλου. Η πανδημία ανέδειξε την ανάγκη περαιτέρω ενίσχυσης της δημόσιας Υγείας και της ανασυγκρότησης του ΕΣΥ με αύξηση πόρων και στήριξη του ανθρώπινου δυναμικού.

Όμως, για τον κ. Μητσοτάκη και την κυβέρνηση της ΝΔ προέχει για τον κ. Μητσοτάκη και τη Ν.Δ. προέχει

η δημιουργία «ζωτικού χώρου» εντός του ΕΣΥ για την ιδιωτική αγορά υγείας, αποδυναμώνοντας τις δομές δημόσιας υγείας, με υποστελέχωση και υποχρηματοδότηση, με συνακόλουθη υποβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών, οδηγώντας έτσι στη σταδιακή διάλυση των περιφερειακών νοσοκομείων με τον νέο υγειονομικό χάρτη.

Δυστυχώς, σε αυτή τη μεθόδευση βρίσκει πρόθυμο «συνένοχο» τον Διοικητή του Νοσοκομείου, που, είτε είναι σύμφωνος με τη διάλυση του Νοσοκομείου μας, πιστός στις κομματικές επιταγές του, είτε, στην καλύτερη περίπτωση, όχι μόνο δεν κάνει τίποτα για να σταματήσει το υγειονομικό έγκλημα που συντελείται στην περιοχή μας, αλλά, μοιραίος κι άβουλος αντάμα, παρακολουθεί τις ειδικότητες να χάνονται, χωρίς να κάνει τίποτα για να αναστρέψει την κατάσταση.

Πηγή: 7μέρες.gr

Η εισαγόμενη ακρίβεια και εγχώρια... αισχροκέρδεια

του Χρήστου Μέγα

Όσο και να αυξηθεί ο (βασικός) μισθός, μετά την καθυστερημένη και άτολμη αναπροσαρμογή του Μαΐου, η οικογένεια δεν βγαίνει να πληρώνει τέτοιους λογαριασμούς ρεύματος.

Γιατί έχει να καλύψει τόσο τα φροντιστήρια όσο και για την υγεία των μελών του νοικοκυριού.

Ούτε μπορεί ο εργαζόμενος να αντικρίσει τις μάνικες των πρατηρίων καυσίμων ώστε να κινηθεί προ τη... μισή δουλειά του.

Όσες επιδοτήσεις και να δοθούν ο νέος δεν θα «πιάσει» διαμέρισμα να στήσει σπιτικό...

Και δεν μιλάμε για τις ευκαιρίες που δεν προσφέρει στους νέους η οικονομία. Τους όρους αξιοβίωτης απασχόλησης που δεν διαμορφώνει η πολιτεία.

Αν κάτι έμεινε από τον πρόσφατο νόμο για τον ΟΑΕΔ, πέραν από την μετονομασία του σε Δ.ΥΠ.Α., είναι το μπόνους. Αλλά πιο μπόνους; Όχι στην επιχείρηση ώστε να προσλάβει ή τον επιδοτούμενο άνεργο για να βγει στην αγορά. Αλλά προς τον υπάλληλο που θα υποδεχτεί τον άνεργο στην δημόσια υπηρεσία...

Το τρίτο κύμα

Όταν η οικονομία κινείται ορισμένες, ακόμη και ακραίες, επιλογές αντιμετωπίζονται σαν οριακά αποδεκτές συμ-

φύσεις προς όφελος κομματικής πελατείας. Κάτι μάλλον συγγνωστό για τον ημέτερο βαλκανικό καπιταλισμό.

Τώρα όμως δεν είμαστε εκεί. Ενώσω βιώνουμε το τρίτο κύμα της κρίσης (την ακρίβεια μετά την οικονομική και υγειονομική περιπέτεια), οι αντοχές έχουν εξαντληθεί. Οι δικαιολογίες δεν ακούγονται.

Δείτε ορισμένα στοιχεία:

-Η κυβέρνηση διαλαλεί σε κάθε περίπτωση, και έχει πολλές ευκαιρίες –κυρίως τηλεοπτικές-, ότι η κρίση ακρίβειας είναι εισαγόμενη. Πέραν του ότι αυτή είναι η μισή αλήθεια, την ίδια στιγμή οι φοροεισπρακτικοί μηχανισμοί κάθονται πάνω στα υπερέσοδα που φέρνουν οι υψηλότατοι συντελεστές φορολογίας που επιτίπτουν επί ακριβότερων αγαθών. Έχουμε λοιπόν εγχώρια αισχροκέρδεια όπου το δημόσιο με τους φόρους πρωταγωνιστεί...

Τα ματωμένα έσοδα καταστρέφουν την ανάπτυξη, αφαιρούν ρευστότητα από την αγορά, στραγγαλίζουν το διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών, προκαλούν πρόσθετη ανεργία. Αλλά μπορούν να χρηματοδοτήσουν ένα ακόμη... οριζόντιο 200άρι σε «ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού...» κατά την προεκλογική περίοδο. Εκεί κατά τον Σεπτέμβριο φέτος...

-Η πολιτεία επιδοτεί, και εν τινί μέτρω

καλά κάνει, την αντικατάσταση των ενεργοβόρων ψυγείων, καταψυκτών και air condition. Αλλά δεν επιδοτεί την εγκατάσταση των ακόμη πιο ενεργοβόρων θερμοσιφώνων...

Ξέρετε γιατί; Τα πρώτα είναι εισαγόμενα. Ενώ οι ηλιακοί θερμοσίφωνες παράγονται στη Ελλάδα. Και μπορεί να βρει κανένας άνθρωπος δουλειά...

Μα ούτε καν φοροεκπίπτει η σχετική δαπάνη για τους ηλιακούς, όπως γινόταν την περίοδο του ΠΑΣΟΚ...

-Δεν γίνεται καν συζήτηση για χρηματοδότηση άλλων-Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας π.χ. της Γεωθερμίας (Σέρρες, Άρτα, Σίκινος κ.α.). Φαίνεται ότι τιμωρούνται καθώς δεν ενσωματώνουν... εισαγόμενη προστιθεμένη αξία!

Έχει εκσυγχρονιστεί το δίκτυο Υψηλής Τάσης του ρεύματος (ΑΔΜΗΕ), με αποτέλεσμα μια ζώνη 2-3 χιλιομέτρων εκατέρωθεν των πυλώνων να κινδυνεύει να στρωθεί με καθρέπτες (σ.σ. ώστε οι μονάδες των φωτοβολταϊκών να «κουμπώσουν» στο δίκτυο) σε όλο το μήκος. Δείτε τι γίνεται στην άξονα Ηγουμενίτσα-Πουρνάρι εδώ στην Ήπειρο... Ανεξαρτήτως αν πρόκειται για καλλιεργήσιμες εκτάσεις, αναγκαίες για την διατροφή μας και για την παραγωγή ζωοτροφών...

Κατά συνέπεια, τα χρήσιμα φωτοβολταϊκά απλώνονται οριζόντια και χωρίς

εξαιρέσεις, δηλαδή έρχονται σαν αντιπαραγωγικός οδοστρωτήρας συμβάλλοντας στην ακόμη μεγαλύτερη εξάρτησή μας σε βασικά είδη διατροφής...

Είναι, μετά την αχαλίνωτη ακρίβεια, το μείζον ζήτημα για το οποίο οι πολίτες πρέπει να βγουν στα... κεραμίδια. Καθώς δεν μπορούν να επενδύσουν σε ένα μικρό φωτοβολταϊκό στέγης για την ισορροπία στην παραγωγή ρεύματος, την στήριξη των πιο φτωχών νοικοκυριών, σαν αποταμίευση για την τρίτη ηλικία, ενόσω το ασφαλιστικό ξεμένει από πόρους...

Νέα ρύθμιση

Είναι τέτοιου εύρους η κρίση και με ισχυρή φέρουσα ορμή ώστε να κρατήσει σε βάθος (χρόνου). Άρα απαιτείται μια (κάπως) ρυθμισμένη οικονομία για μια πιο αισιόδοξη κοινωνία.

Όπως: Πλαφόν στις τιμές ενέργειας, ανακατανομή φόρων, επιδοτούμενα επιτόκια στέγασης, φθηνή κατοικία, αξιόλογο και υπεύθυνο σχολείο, νέο σύστημα υγείας, παρέμβαση με στήριξη στο παραδοτέο προϊόν (ανά κιλό) στον παραγωγό για να σπείρει φέτος, ενίσχυση ανά ζώο για να μην χαθούν τα κοπάδια, πρόσβαση σε τραπεζικό δανεισμό για τις ΜΜΕ, Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων...

«Η ΜΑΣΚΑ... Σώπα μη μιλάς»

ΠΕΡΠΑΤΑΜΕ στον δρόμο, όλοι φοράν μάσκα. Διάφορα χρώματα, γέροι, νέοι, γυναίκες, άνδρες και δεν είναι λίγος καιρός, δύο χρόνια τις φοράμε. Αυτό το θέαμα με νευριάζει, αλλά η μάσκα έχει αναφορά την υγεία μας και αυτή η σκέψη κάπως μετριάζει τον θυμό μου.

Όμως σκέφτομαι και προβληματίζομαι για ένα πράγμα. Μοιάζει με φίμωτρο, και αυτό το φίμωτρο μάς δημιουργεί πρόβλημα στο να μην αναγνωρίζουμε τους ανθρώπους, φίλους, συγγενείς και γείτονες.

Όμως εγώ έχω αναγάγει τη μάσκα και με τις δύσκολες εποχές της αποικιοκρατίας στην Αφρική και σε όλες τις χώρες που κατείχαν οι «κύριοι Ευρωπαίοι» και οι Αμερικανοί, έβαζαν τα φίμωτρα στο πρόσωπο, στα πόδια αλυσίδες και τα χέρια ήταν δεμένα πίσω. Κάπως έτσι βλέπω τις μάσκες. Πρέπει να μη μιλάμε, να σιωπάμε, να μη φέρνουμε αντιρρήσεις, με απλά λόγια όπως λέει και ο λαός μας «να το βουλώνουμε».

Όμως εγώ θέλω να σας αναφέρω ένα ποίημα του Αζίζ Νεσίν με τίτλο «Σώπα μη μιλάς» και να το κοινοποιήσω στους αναγνώστες της μικρής εφημερίδας μας «Ο Άραχθος».

Παίρνω σαν αφορμή για αυτή τη γραφή μου, τα πολλά τηλέφωνα που πήρα για το άρθρο της εφημερίδας για την «8η Μάρτη τη γιορτή της γυναίκας». Χρόνια το δίδασκα στους μαθητές μου στο σχολείο. Άναυδοι άκουγαν το ποίημα και συμφωνούσαν κατά την ανάγνωση του ποιήματος με όσα έχουν σχέση με την κοινωνική, οικογενειακή, φιλική πορεία της λέξης «Σώπα». Όλοι λίγο πολύ έχουμε ακούσει το σώπα από τα παιδικά μας χρόνια μέχρι τα γεράματα.

Βίκη Αράπη-Καραγιάννη

Σώπα μη μιλάς

Σώπα, μη μιλάς, είναι ντροπή
κόψ' τη φωνή σου
σώπασε επιτέλους
κι αν ο λόγος είναι αργυρός
η σιωπή είναι χρυσός.

Τα πρώτα λόγια που άκουσα από παιδί
έκλαιγα, γέλαγα, έπαιζα μου λέγανε: «σώπα».

Στο σχολείο μού κρύψαν την αλήθεια τη μισή,
μου λέγανε: «εσένα τι σε νοιάζει; Σώπα!»

Με φιλούσε το πρώτο κορίτσι που ερωτεύτηκα
και μου λέγανε:
«κοίτα μην πείς τίποτα, σσσ... σώπα!»

Κόψε τη φωνή σου και μη μιλάς, σώπαινε.
Κι αυτό βάσταξε μέχρι τα εικοσί μου χρόνια.

Ο λόγος του μεγάλου
η σιωπή του μικρού.

Έβλεπα αίματα στο πεζοδρόμιο,
«Τι σε νοιάζει εσένα;», μου λέγανε,
θα βρεις τον μπελά σου, σώπα.»

Αργότερα φωνάζανε οι προϊστάμενοι
«Μη χώνεις τη μύτη σου παντού,
κάνε πως δεν καταλαβαίνεις, σώπα.»
Παντρεύτηκα, έκανα παιδιά,
η γυναίκα μου ήταν τίμια κι εργατική και
ήξερε να σωπαίνει.
Είχε μάνα συνετή, που της έλεγε «σώπα».

Σε χρόνια δισεκα οι γονείς, οι γείτονες με συμβουλευάνε:
«Μην ανακατεύεσαι, κάνε πως δεν είδες τίποτα. Σώπα»
Μπορεί να μην είχαμε με δαύτους γνωριμίες ζηλευτές,
με τους γείτονες, μας ένωνε, όμως, το Σώπα.

Σώπα ο ένας, σώπα ο άλλος, σώπα οι επάνω, σώπα οι κάτω,
σώπα όλη η πολυκατοικία και όλο το τετράγωνο.
Σώπα οι δρόμοι οι κάθετοι και οι δρόμοι οι παράλληλοι.
Κατάπιαμε τη γλώσσά μας.
Στόμα έχουμε και μιλά δεν έχουμε.
Φτιάξαμε τον σύλλογο του «Σώπα»
και μαζευθήκαμε πολλοί,
μία πολιτεία ολόκληρη, μια δύναμη μεγάλη αλλά μουγκή!

ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ

ΕΠΙΦΩΡΑ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΚΑΓΚΕΛΑ
ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΚΑΤΩ ΑΘΑΜΑΝΙΟ

ΤΗΛ. 26810 78134 - 6937090542

Eco Lift
ΑΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ο.Ε.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ - ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ & ΜΕΛΕΤΗ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ

ΡΟΔΟΥ 158 ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ - ΤΗΛ.: 2105065777 - ΚΙΝ.: 6947585604

www.ecolift.gr, info@ecolift.gr

Αγγέλης Άγγελος
Γεωπόνος

Γέφυρα Πλάκας Αγνάντων
τηλ: 6986586341 - 2685031712
aggelis91@yahoo.com

Τα πανηγύρια μας

του Χρήστου Τούμπουρου

Καλώς να ανταμώσουμε στο πανηγύρι του χωριού». Μ' αυτά τα λόγια, μ' αυτή την ευχή τέλειωναν κάθε συνάντηση οι ξενιτεμένοι χωριανοί. Όλοι εύχονταν «Καλή αντάμωση στο πανηγύρι». Το πανηγύρι του Άι Λιως, της Αγίας Παρασκευής, της Παναγίας και πάει λέγοντας. Και δεν λέγαμε τίποτε άλλο παρά μόνο ποιοι πρόκειται να πάνε, ποιος και πώς θα διοργανώσει το πανηγύρι, «ποια λαλούτα θα φέρει». Σημείο αναφοράς. Τα πάντα γύρω από το πανηγύρι. Περιτροφή ολόκληρη και επί τόπου η σκέψη. Το πανηγύρι μας!

Το πανηγύρι, ο καθρέφτης του χωριού! Εκεί, δυο μέρες περνούσαν όλοι και όλες κι έδειχναν φάτσα - μπάλα τα καινούρια σκουτιά τους, τα γυαλισμένα παπούτσια, τα καρό πουκάμισα και τις μοναδικές παλτατούκες. Τι σημασία είχε, αν ήταν καλοκαίρι. Έπρεπε να φορεθούν για να τα δείξουμε. Το πανηγύρι ήταν το παζάρ'. Εκεί μόντρεσαν τα παλικάρια, οι ομορφονιοί και μάτιαζαν τις νύφες. Εκεί και τότε έδειχναν την «καψούρα» τους και φανέρωναν τις επιθυμίες και την προτίμησή τους, ενίοτε σουρώνοντας και «χάνοντας τα αυγά και τα πασχάλια τους». «Έχω ζάλη στο κεφάλι, έχω ντέρτια και καημό». Κάπως

έτσι ξεκίναγαν τα καψουρέματα και μετά φανερώνονταν δια του «Ησαΐας χόρευε». «Στο πανηγύρι ιδώθ'καν, ταχιά παντρεύτ'καν, άιντε τώρα καλά κουτσούβελα...».

Στα πανηγύρια παίρνονταν οι περισσότερες αποφάσεις κοινού ενδιαφέροντος. Η βόσκηση στα βακούφ'κα, το κανόνισμα για τη βοσκή στο βουνό, η μοιραγή του νερού για το πότισμα κι άλλα, κι άλλα. Όλα λύνονταν ή γινόταν προσπάθεια να λυθούν προτού αρχίσει το πανηγύρι, γιατί άμα άρχιζε και λάλαγε το κλαρίνο και γινόταν η μουσική πανδαισία με εξαιρετες «ακουστικές μυρωδιές», που ευωδίαζε τη φύση η «Ιτιά - ιτιά λουλουδιασμένη» και τα Κονιτσιώτικα τσακίσματα και άρχιζε η τσιπουροκατάνυξη μέχρι να βαρέσει κατακρίκελα το τσίπουρο, άστα να πάνε. Μόνο φούρλες μοιράζονταν και, ασφαλώς, όχι το ποτιστικό νερό...

Στο πανηγύρι, λοιπόν, τα νιόγαμπρα, αλλά και τα ερωτευμένα. Να πιάσει κάποιος το χέρι της καλής του, που μέχρι τότε το έπιανε μόνο νοητικά, να της σφίξει λίγο το χέρι και, «ω του θαύματος! Ανταποκρίθηκε κι αυτή!» Στο πανηγύρι να την κοιτάξω, να της κλείσω το μάτι, να ιδωθούμε, να πιαστούμε χέρι - χέρι και να ανταλλάξουμε δυο λόγια. Μεγάλη η επιτυχία. Αναπάντεχο το κα-

λό.

Η συμπεριφορά όμως του θηλυκού στο πανηγύρι γινόταν αιτία μεγάλων καυγάδων και ανάρμοστων συμπεριφορών, από την πλευρά του αρσενικού. «Γιατί μίλησες τόσο ώρα με τον Κώστα, τι έλεγες, τι πράματα είναι αυτά, μας έβλεπε ο κόσμος, με έκανες σουργούν' με τη συμπεριφορά σου, σε είδε και η μάνα μου και κούναγε το κεφάλι της» και σταματημό δεν είχε. Αιτία αναφοράς το πανηγύρι. Εκεί και τότε γίνονταν τα πάντα. Το κοίταγμα, το νόημα, το μίλημα, το πιάσιμο του χεριού, ο χορός, το τραγούδι... Μέγα και ενίοτε καθοριστικό γεγονός στη ζωή μας, εκεί, όπου αποτυπώνονταν οι σκέψεις και η θέληση των χωριανών, εκφράζονταν η ενδιαθέτη βούληση του καθενός, εκεί, όπου μαζί με την ψυχαγωγία επιλύονταν και διάφορα κοινωνικά προβλήματα.

Ήταν τότε που ο κάθε χορευτής/τρια χόρευε αυτό που παρήγγειλε. Και ο καθένας/καθεμιά είχε το τραγούδι του. Αυτό και τίποτε άλλο. Το χόρευε με τις δικές του φιγούρες, τα δικά του πηδήματα, τα σκέρτσα του και, φυσικά, τα νάζια της. Τραγούδια... Κυριαρχούσαν τα τραγούδια της ξενιτιάς. Η ξενιτιά είναι σύμφυτη κατάσταση με τον Ηπειρώτη. Πόνος, καημός, αναμονή και

όταν... πολυπόθητος ερχομός.

Στην Ήπειρο, λοιπόν, κάθε καλοκαίρι «ακμάζουν» τα πανηγύρια. **Και είναι αλήθεια πως γίνονται «μνημονικά ξωκλήσια», αφού σ' αυτά -με χορό και με τραγούδι- αποτυπώνονται ο καημός, η ψυχή, τα βάσανα, η φτώχεια, ο αγώνας, η προκοπή, οι σχέσεις, οι χαρές και οι λύπες... Κι όλα αυτά συνυπάρχουν μαζί με την ηπειρώτικη ψυχή και συμφύρονται σε μια μαγική σκηνή με πρωταγωνιστές όλους και μάγους τους μουσικούς μας, που απλόχερα, όλο το βράδυ μας κερνούν τη μουσική τους, φωτίζοντας κάθε κρυφή κι αθέατη γωνιά της παραδοσιακής ηπειρώτικης πανδαισίας. Χίλιων λογίων μουσικές, χίλιων εικόνων πινελιές.** Ένας μουσικός πολιτισμός συμπυκνωμένος, μια σταλαγματιά στοιχειωμένη, που αποτυπώνει την Ηπειρώτικη παράδοση και προκοπή.

Γι' αυτό πάντα θα υπάρχουν και θα δονούν την ψυχή του Ηπειρώτη. Γιατί κάθε τόπο, κάθε γωνιά και κάθε ηπειρώτικο απόσκιο στο πανηγύρι το ξαναδιαβάζουμε με αγάπη, εκεί όπου όχι μόνο απλά ονειρευτήκαμε, αλλά πλάσαμε και φυλλωσιές ονείρων. Ένα βάλλασμα, μια ζωντάνια, μια ακμή. Αληθινή συνύπαρξη.

Το πανηγύρι είναι η Ήπειρος!!!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΠΟΥΡΝΑΡΙΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 1

Τελικά το έργο δεν αδειοδοτήθηκε. Με έναν πρόσφατο νόμο τα φωτοβολταϊκά στις λίμνες δεν περιλαμβάνονται στα αδειοδοτούμενα έργα.

Με έγγραφο προς την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Ηπείρου - Δυτ. Μακεδονίας, το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας γνωρίζει ότι «Τα συγκεκριμένα έργα α) εγκατάσταση και λειτουργία πλωτού Φ/Β σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας εγκατεστημένης ισχύος 103 MW στην τεχνητή λίμνη Πουρναρίου και β) δεν υπάγονται στα επιτρεπόμενα έργα και δραστηριότητες της ΥΑ 37674/2016 όπως έχει τροποποιηθεί με την υπ' αριθ. 17185/1069/24-2-22 και ισχύει και ως εκ τούτου δεν δύνανται να αδειοδοτηθούν περιβαλλοντικά».

Ο αγώνας για τη λίμνη συνεχίζεται

Τέλος καλό όλα καλά; Κερδήθηκε μια μάχη -είναι αλήθεια με παρέμβαση της Πολιτείας που εύστοχα νομοθέτησε-, ο πόλεμος όμως για την ανάπτυξη της λίμνης συνεχίζεται. Η κατάσταση στη λίμνη παραμένει απογοητευτική. Κανένα έργο πρόσβασης, κανένα σχέδιο για την αξιο-

ποίηση της. Οι προσδοκίες για την ανάπτυξη της, να παράξει πλούτο και θέσεις εργασίας, να αναζωογονηθεί η εγκαταλελειμμένη περιοχή παραμένουν ζητούμενο. Έτσι είναι φυσικό να μην αργήσει ο επόμενος «επενδυτής» να την αξιοποιήσει.

Μετά την τηλεδιάσκεψη με θέμα «Αξιοποίηση της Τεχνητής Λίμνης του Φράγματος Πουρναρίου» που συμμετείχαν οι βουλευτές του Ν. Άρτας, η Π.Ε. Άρτας, οι Δήμοι του Ν. Άρτας, το Επιμελητήριο, η ομάδα πρωτοβουλίας για την λίμνη καθώς και άλλοι φορείς της περιοχής αναλήφθηκε πρωτοβουλία από τους Δήμους με επικεφαλής τον Δήμο Αρταίων. Σημαντική η θέση ότι απαιτείται άμεσα (αρχική τουλάχιστον) μια ΜΕΛΕΤΗ ΠΡΟΣΒΑΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ Τ.Α. ΠΟΥΡΝΑΡΙΟΥ.

Σε από 14-10-21 έγγραφο του Δήμου προς τον Υφ/γο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Περ. Ηπείρου, Π.Ε. Άρτας, Δήμους Ν. Άρτας προσδιορίζεται το περίγραμμα της μελέτης ως εξής:

«Η μελέτη θα είναι συνέχεια της ΜΕΛΕΤΗΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΩΝ ΥΗΣ ΠΟΥΡΝΑΡΙΟΥ Ι, ΙΙ ΤΗΣ ΔΕΗ και

Η τεχνητή λίμνη από τον Άγιο Αθανάσιο Μαρκινιάδας

θα περιλαμβάνει δύο σκέλη.

Το πρώτο θα αναφέρεται στην προσπάσιμότητα για την αξιοποίηση της λίμνης και θα έχει σαν αντικείμενο α) τη μελέτη του δευτερεύοντος παράλληλου και κάθετου οδικού δικτύου με τη βελτίωση του υφιστάμενου και ενδεχόμενα προσθήκη νέου, β) τη μελέτη νέου δικτύου ήπιας κυκλοφορίας περιμετρικά της λίμνης και γ) τη μελέτη μονοπατιών (τεχνικό μέρος) νέων και αξιοποίηση - βελτίωση υφιστάμενων.

Το δεύτερο θα αναφέρεται στην ανάπτυξη, κυρίως ένεκα αξιοποίησης της λίμνης με έμφαση:

α) Στη μελέτη ανάπτυξης οικισμών και αξιοποίησης κτηριακών υποδομών με προστασία των παραδοσιακών στοιχείων της τοπικής αρχιτεκτονικής (Ροδαυγή, Βαθούκαμπος, Πτέρη, Κορφοβούνι, Πιστιανά, Δίστρατο, Κάτω Καλεντίνη, Μελάτες, Μαρκινιάδα, Ζυγό, Κλειστό, Πέτα, Κρυονέρι, Σκούπα, κ.α.) β) Στη μελέτη ανάπτυξης και οργάνωσης δραστηριοτήτων στη Λ. Πουρναρίου (αθλητικές δραστηριότητες, ψάρεμα, περιήγηση με βάρκες, οργάνωση οικοτουριστικών και πολιτιστικών πορειών. γ) τη μελέτη ανάπτυξης του οικοτουρισμού κατά μήκος του υδάτινου διαδρόμου και δ) στη μελέτη οριοθέτησης, ανάπτυξης, φύτευσης των ευαίσθητων παραποτάμιων - παραρεμάτων και παραλίμνιων περιοχών».

Σημαντική η κατάκτηση μια κοινής θέσης για την ανάπτυξη της λίμνης και το αίτημα για ένταξη σαν ένα από τα μακρόπνοα προγράμματα.

Πέρασε όμως πάνω από μισός χρόνος και δεν γνωρίζω κάποια εξέλιξη στο θέμα. Ευχή και ελπίδα μας και αυτή η προσπάθεια να μην παραπεμφθεί στις καλέςδες.

Δρ. Ιωάννα Ε. Καλκούνου
Δερματολόγος-Αφροδισιολόγος
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών
Μετεκπαιδευθείσα στη Γερμανία
Κλινική & Αισθητική Δερματολογία
Παιδοδερματολογία

ΑΘΗΝΑ
Κρήτης 23, Βριλήσσια, ΤΚ.152 35
Κιν. 6945 860027

ΝΑΥΠΛΙΟ
Θερμογιάνη 10, ΤΚ. 211 00
Τηλ.27520-21363

E-mail: ikalkounou@yahoo.gr

ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ Β. ΚΩΝ/ΝΟΣ
Ειδικός Ρευματολόγος

Αυτοάνοσα ρευματικά νοσήματα
Αιχνεαλγία / Οσφυαλγία
Οστεοαρθρίτιδα
Οστεοπόρωση
Χρόνιος Μυοσκελετικός Πόνος

ΙΑΤΡΕΙΟ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ
Σοφοκλή Βενιζέλου 101
Τηλ.: 210 99 20 600

ΙΑΤΡΕΙΟ ΓΛΥΦΑΔΑΣ
Γρ. Λαμπράκη 13 & Λαζαράκη
Τηλ.: 210 96 58 142

Κιν.: 6984 41 91 28
e-mail: info@reumatologosbk.gr
www.reumatologosbk.gr

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Διδάκτωρ Ιατρικής Σχολής Παν/μίου Αθηνών
Εξειδικευθείς στην Ελάχιστα Επεμβατική Χειρουργική (M.Sc)
Μετεκπαιδευθείς στη Γερμανία επί πενταετίας
τ. συνεργάτης των νοσοκομείων VIVANTES KLINIKUM SPANDAU
και DRK KLINIKEN BERLIN MITTE του Βερολίνου

Κρήτης 23
15235 Βριλήσσια - Αθήνα

Τηλ.: 6977-016076

email: georgios.anastasopoulos@yahoo.gr

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

 Στις 27/4/22 η Ειρήνη σύζυγος του Κώστα Αλεξάνδρου-Μπαλαούρα από τη Φτέρη, γέννησε το δεύτερο παιδί τους, που είναι κοριτσάκι.

 Στις 27/5/2022 η Φωτεινή σύζυγος Βασίλη Καπρούτσου από τα Λαγκάδια, γέννησε το τρίτο τους παιδί, που είναι κοριτσάκι.

 Η Βαλεντίνα σύζυγος του Βασίλη Δ. Πρόνιου από τη Φτέρη, γέννησε αγοράκι.

Ο Άραχθος εύχεται να τους ζήσουν και να είναι γερά και τυχερά.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

 Στις 21 Μαΐου 2022, στην εκκλησία του Άη Θανάση στο Πέτα Αρτας, βαφτίστηκε η τρίτη κόρη του Παναγιώτη Αγγελόπουλου (Αντωνίου) και της συζύγου του Αγγελικής και της δόθηκε το όνομα *Ανδριανή*. Ανάδοχοι ήταν φίλοι του ζευγαριού.

Στη φωτογραφία, όλη η οικογένεια και στην αγκαλιά της Αγγελικής η νεοφώτιστη Ανδριανή.

 Το Σάββατο 4 Ιουνίου 2022, βαπτίστηκε ο γιος του Απόλλωνα Χρήστου Αντωνίου και της Νικόλ Δρούζα στο Πόρτο Χέλι Αργολίδας, με το όνομα *Φοίβος*.

Ο Άραχθος εύχεται να τους ζήσουν τα νεοφώτιστα. Να είναι γερά και δυνατά!!

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Στις 11/4/22 έφυγε από τη ζωή η Λαμπρινή Μάνου στα 99 της χρόνια. Η αείμνηστη ήταν κόρη του Αριστείδη και Αγαθής Μπαρτζώκα. Ήταν πεθερά του Τάσου Αναστασόπουλου, του Χρίστου Τομαρά και μάνα του Πέτρου Μάνου. Είχε 4 εγγόνια και τέσσερα δισέγγονα. Την επομένη εκδηύθη στο κοιμητήριο Άρτας.

Λαμπρινή Μάνου

• Στις 13/4/22 απεβίωσε στο χωριό μας ο Κώστας Ν. Χουλιάρας σε ηλικία 51 ετών. Κηδεύτηκε στις 15/4 στο νεκροταφείο Ναζαίων Κεντρικού. Ο Κώστας Χουλιάρας είχε εγκαταλείψει την Αθήνα και ακολούθησε την οικογένεια για μια καλύτερη ζωή στο χωριό μας.

• Έφυγε απ' αυτή τη ζωή στις 20 Απριλίου 2022, ο Γιάννης Μάρης του Γεωργίου και της Παναγιώτας, σε ηλικία 94 χρόνων, για το μεγάλο του ταξίδι με προορισμό έναν άλλο πιο ήσυχο και ευτυχισμένο κόσμο.

Γιάννης Μάρης

Γεννήθηκε στις 5 Απριλίου του 1928 στον Βαθύκαμπο Κεντρικού Άρτας, όπου μεγάλωσε και έζησε με τη σύζυγό του Βαγγελή. Πάντα ήταν κοντά του τα παιδιά του Θόδωρος και Παναγιώτα.

Ήταν αγαπητός, ήσυχος, αθόρυβος, τίμιος και πολυεργατικός. Ένας ακούραστος εργάτης και μάστορας. Δούλεψε σχεδόν σε όλα τα σπίτια των συγχωριανών του με αγάπη και μεράκι γι' αυτό που έκανε, ενώ ταυτόχρονα ήταν και ο κουρέας των συγχωριανών του.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στις 21 Απριλίου στην εκκλησία των Αγίων Αποστόλων στον Βαθύκαμπο και η ταφή του στο κοιμητήριο του Κρυσονερίου. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα τον σκεπάζει και ο Θεός να τον αναπαύσει.

• Την Τρίτη μετά το Πάσχα 26 Απριλίου 2022 απεβίωσε στο Νοσοκομείο του Ρίου

Πατρών Αχαΐας, όπου είχε εισαχθεί για παρακολούθηση από τους γιατρούς, η Κωνσταντίνα Γρηγορίου Δημητράκοπούλου, ετών 88, από το Αγρίνιο. Ήταν παντρεμένη με τον αείμνηστο Κωνσταντίνο Χρήστου Τριάντου και της Σπυριδούλας από την Ανεμορράχη Άρτης. Ήταν και οι δύο πολύ καλοί, στο σπίτι τους και την κοινωνία και είχαν αποκτήσει ένα αγόρι τον Χρήστο, γιατρός σήμερα που εργάζεται στο παραπάνω Νοσοκομείο. Η μάνα του γιατρού ήταν εκπαιδευτικός, διορισμένη από το Υπουργείο Παιδείας και ο πατέρας του ήταν διορισμένος στα ΕΛ.ΤΑ. με πτυχίο της Παντείου. Τα περισσότερα και τελευταία χρόνια εργαζόταν στην πόλη του Αγρινίου. Ήταν σοβαροί, ειλικρινείς, άμεμπτοι χαρακτήρες και συνταξιοδοτηθήκανε και οι δύο με τον βαθμό Α' Διευθυντού και πάνω από όλα ήταν πιστοί και σεμνοί στη θρησκεία.

Η κηδεία της αείμνηστης Κωνσταντίνας έγινε την Πέμπτη 28 Απριλίου 2022. Στον ιερό ναό της Αγίας Τριάδας Αγρινίου εψάλη η εξόδιος νεκρώσιμος ακολουθία. Παριστάμενοι το παιδί της, ο Χρήστος με την οικογένειά του και εκατέρωθεν συγγενείς, φίλοι και απλός κόσμος της πόλης του Αγρινίου.

Με το πέρας και του τελευταίου ασπασμού και του αποχαιρετισμού, όλοι ευχηθήκανε στην εκλιπούσα Κωνσταντίνα καλό της ταξίδι. Στη συνέχεια εν πομπή συνοδέψανε την αείμνηστη αγαπητή μας Κωνσταντίνα στο νεκροταφείο της Ανεμορράχης Άρτης, που είναι το χωριό του συζύγου της. Εκεί την ανέμεναν και άλλοι συγγενείς και χωριανοί και ο ιερέας της ενορίας του χωριού κ. Παύλος Κοντοδήμας, ο οποίος έψαλε τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της αείμνηστης Κωνσταντίνας και την ενταφίασαν κοντά στον άντρα της που είχε φύγει από τη ζωή πριν 2,5 χρόνια περίπου και κοντά στα αδελφια του ανδρός της και των γονέων αυτών. Αιωνία αυτής η μνήμη και των μνημονευομένων.

Στο παιδί της, τον Χρήστο, στην σύζυγό του Χαριντίνη και στα παιδιά τους, την Ευγενία και τον Κωνσταντίνο εύχομαι ο Θεός να τους δίνει υγεία και ζωή να ζήσουν να θυμούνται τη μάνα και τον πατέρα, τον παπού και τη γιαγιά και σε όλους που απέδωσαν το τελευταίο αντίο στην αείμνηστη Κωνσταντίνα, να είναι καλά.

Με όλο τον σεβασμό ο χωριανός Χρήστος Λαζ. Φούκας, ασχολούμενος με τα κοινωνικά.

Αντίο σεβαστή μας Κωνσταντίνα, ώρα σου

καλή και καλό Παράδεισο.

• Την Πέμπτη 9 Ιουνίου 2022 απεβίωσε στην Ανεμορράχη Άρτης, ο γεννηθείς και κάτοικος Ανεμορράχης Γεώργιος Δημητρίου Κουτσοκώστας, ετών 100. Την μεθεπόμενη, το Ψυχосάββατο στον ιερό ναό του Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης εψάλη η νεκρώσιμος ακολουθία. Παριστάμενοι η σύζυγός του Γεωργία, η κόρη του Βάγια, ο γιος του Δημήτρης με τη σύζυγό του Δήμητρα, η αδελφή του Χρυσούλα και εκατέρωθεν λοιποί συγγενείς, χωριανοί και φίλοι. Μετά και τον τελευταίο ασπασμό και αποχαιρετισμό όλοι του ευχήθηκαν καλό του ταξίδι. Ο αγαπητός μας και σεβαστός μας Γεώργιος ενταφιάστηκε στο νεκροταφείο της Ανεμορράχης, κοντά στους γονείς του. Αιωνία αυτού η μνήμη και των γονέων του. Στη σύζυγό του, τα παιδιά του και την αδελφή του Χρυσούλα να έχουν υγεία να ζήσουν να τον θυμούνται. Ήταν πολύ καλός, εργατικός και ήσυχος άνθρωπος.

Με κάθε σεβασμό ο χωριανός και κουμπάρος Χρήστος Λαζ. Φούκας, ασχολούμενος με τα κοινωνικά. Γεια σου κουμπάρε Γιώργο, ώρα σου καλή, ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή σου.

• Την Κυριακή 29 Μαΐου 2022 απεβίωσε ο Γεώργιος Αναστασίου Πάνου, ετών 84, από την Ανεμορράχη Άρτης, κάτοικος Άρτης. Η κηδεία του έγινε την Τετάρτη 1^η Ιουνίου 2022, στον ιερό ναό του Αγίου Παντοκράτορος Άρτης εψάλη η νεκρώσιμος ακολουθία. Παριστάμενοι η σύζυγός του, η κόρη του Νότα με την κόρη της, ο γιος του Αναστάσιος, τα αδελφία του, Ελευθερία και Κώστας, λοιποί εκατέρωθεν συγγενείς και φίλοι. Με το πέρας και του τελευταίου ασπασμού και του αποχαιρετισμού όλοι του ευχήθηκαν καλό ταξίδι. Στη συνέχεια, ο εκλιπών αγαπητός μας Γιώργος ενταφιάστηκε στο νεκροταφείο της Άρτας. Αιωνία η μνήμη του. Στη σύζυγό του, στην κόρη του, στον γιο του, στην εγγονή του, στα αδελφία του και εκατέρωθεν στους συγγενείς του να έχουν υγεία να ζήσουν να τον θυμούνται. Ήταν οικογενειάρχης καλός και εργατικός, από μικρός εργαζόταν στα Μηχανήματα Δημοσίων Έργων. Αυτά για την ιστορία.

Ο χωριανός και συγγενής Χρήστος Λαζ. Φούκας, ασχολούμενος με τα κοινωνικά. Γεια σου Γιώργο, ώρα σου καλή. Ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή σου.

• Την Παρασκευή 24 Ιουνίου 2022 απεβίωσε στην Αθήνα όπου κατοικούσε με την οικογένειά του ο Σπυρίδων Σπύρου του Δημη-

τρίου και της Κωνσταντινιάς, ετών 58, από τα Λαγκάδια Κεντρικού Άρτης. Το βράδυ κοιμήθηκε και το πρωί, όταν χτύπησε το ρολόι να πάει στη δουλειά, δεν ξύπνησε.

Σπυρίδων Σπύρου

Η κηδεία του έγινε την Δευτέρα 27 Ιουνίου 2022 στον ιερό ναό του Αγίου Κωνσταντίνου στον Βύρωνα όπου εψάλη η νεκρώσιμος ακολουθία. Παριστάμενοι η σύζυγός του, τα παιδιά του, ο αδελφός του και εκατέρωθεν συγγενείς, χωριανοί και φίλοι. Με τη λήξη και του τελευταίου ασπασμού και αποχαιρετισμού, ακουστήκανε και ευχές, όπως καλό του ταξίδι κ.λπ. Στη συνέχεια τον εκλιπόντα αγαπητό μας Σπύρο τον κηδέψανε στο νεκροταφείο του Βύρωνα Αττικής. Αιωνία η μνήμη του, ελαφρύ να είναι το Αττικό χώμα που τον σκέπασε. Στη σύζυγό του Ευαγγελία (Εύα), στα παιδιά του, τον Δημήτρη και την Παρασκευή να έχουν υγεία και ζωή να θυμούνται τον αγαπημένο σύζυγο και πατέρα. Στον πατέρα του Σπύρου και τον αδελφό του Θεόδωρο, λόγια παρηγοριάς δεν υπάρχουν. Κουράγιο όσον αυτό γίνεται. Στους συγγενείς, τους κατοίκους του οικισμού Λαγκαδίων, τους χωριανούς και φίλους που παρευρέθηκαν στην κηδεία του ανιψιού μου Σπύρου ή και τηλεφωνικά συλλυπηθήκαν, να είναι καλά και τους ευχαριστώ. Ο μπάμπας του Σπύρου και αδελφός της μάνας του Χρήστος Λαζ. Φούκας. Γεια σου Σπύρο, ώρα σου καλή. Ο απροσδόκητος και αιφνίδιος θάνατός σου μας άφησε άφωνους. Η οικογένειά σου, οι συγγενείς, γείτονες, χωριανοί και φίλοι δεν μπορούν να το πιστέψουν. Η μοίρα σου κατάφορα σε αδίκησε, δεν συμμερίστηκε τα νιάτα σου και την οικογένειά σου. Χαιρετισμούς στη μάνα σου που τώρα θα είστε μαζί.

ΥΓ. Στην μνήμη του εκλιπόντος ανιψιού μου Σπυρίδωνος Δημητ. Σπύρου και της μάνας του, που έφυγε από τη ζωή στις 14 Αυγούστου 2018 προσφέρω τριάντα (30) ευρώ στην εφημερίδα «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ» του Πολιτιστικού Συλλόγου Κεντρικού.

Ο μπάμπας του Σπύρου και αδελφός της μάνας του, Χρήστος Φούκας

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

9/4/2022 στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Ναζαίων τελέστηκε το 6μηνο μνημόσυνο του αείμνηστου Παναγιώτη Δ. Λαμπράκη.

• Στις 10/4/2022 στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Ναζαίων Κεντρικού τελέστηκε το ετήσιο μνημόσυνο του αείμνηστου Θεόδωρου Γεωργίου.

• Στις 10 Απριλίου τελέσθη το μνημόσυνο της Βάγιας Αντωνίου στον Ιερό ναό του Αγίου Νικολάου στην Ανεμορράχη Άρτας.

Παρευρέθησαν η οικογένεια της τα παιδιά της, συγγενείς, φίλοι και οι κάτοικοι του χωριού.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω μέσα από την καρδιά μου όσους παρευρέθηκαν και μας τίμησαν με την παρου-

σία τους.

Θέλω να ευχαριστήσω και την άξια και ανοικτόκαρδη Γιάννα Σκαλτσογιάννη κάτοικο του χωριού, και εγώ και η μητέρα μου, που βλέπει από εκεί ψηλά, που επιμελήθηκε τον δίσκο του μνημοσύνου. Ήταν εξαιρετικός.

Να ζήσουμε να τη θυμόμαστε με αγάπη
Η οικογένειά της

• Στις 7 Μαΐου στον Άγιο Κωσταντίνo Ζωγράφου έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο του αείμνηστου Γιάννη Ανδριανόπουλου.

• Στις 22/5/22 στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Ναζαίων Κεντρικού τελέστηκε το 40ήμερο μνημόσυνο του αείμνηστου Κώστα Χουλιάρα.

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ εκφράζει τα ειλικρινή του συλλυπητήρια στους οικείους και συγγενείς των αειμνήστων συμπατριωτών μας.

Σελίδες πoιησης & λογοτεχνίας

Η ΦΙΛΙΑ!..

Η φιλία σαν τον ήλιο, σαν μια φωτεινή κορώνα
δίνει ζέστη κι' αλαφραίνει, πόνους, στεναγμούς, το κλάμα
είναι όμως σαν λουλούδι, σαν μπουμπούκι στον χειμώνα
και συνήθως το κορμί της, μοιάζει σαν κλωστή, σαν ράμμα.

Όταν γεννηθεί, τη βλέπεις να 'ναι δίπλα σ' αχυρώνα
σαν κερί π' όταν φυσήξει, μονομιάς λάμψη θ' αφήσει
μα θ' αρμέξει θάρρος, νιότη, δύναμη απ' τον τυφώνα
όταν τ' άχυρα αρπάξουν, κι' ώσπου να καούν θα ζήσει.

Αν μετά από τους κόπους, αν στ' αλήθεια θα ριζώσει
θα 'ναι αγάπη, θα 'ν' καμίνι, θα 'ναι δύναμη και θάρρος
και τις λύπες και τους πόνους, μ' ένα γέλιο θα κεντρώσει
και στις τρικυμίες θα 'ναι, μια ελπίδα, ένας φάρος.

Όταν λέμε για φιλία, εννοούμε αδελφούσνη
εννοούμε την αγάπη με τ' απέραντα πλοκάμια
εννοούμε βαθιές ρίζες, ως την απεραντοσύνη
σφιχτοδέσιμο στην άμμο, σαν στις όχθες τα καλάμια.

Αν ο Δάμων κι ο Φιντίας, είχαν μια καρδιά μονάχα
ήταν γιατί τις καρδιές τους, τις αδέρφωσε η φιλία
και σκεπτόμαστε και λέμε, πως θυμάται ο κόσμος τάχα
και πως έμεινε η μνήμη, δυο ανθρώπων αιωνία;

Αριστ. Μπαρτζώκας

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΔΙΩΡΟΦΗ οικία πάνω από την πλατεία Ναζαίων Κεντρικού, σε τιμή ευκαιρίας.
Ο τυχερός θα έχει θέα προς Ξεροβούνι, Άραχθο ποταμό, λίμνη Πουρναρίου,
Κορφοβούνι και Χελώνα. Γίνονται ευκολίες.

Πληροφορίες: Βασίλης Αναγνωστάκης ☎ 6937862812

Οι φίλοι και οι αναγνώστες της εφημερίδας, παρακαλούνται να καταθέτουν τη συνδρομή τους και την οικονομική τους ενίσχυση προς τον σύλλογο, στους παρακάτω τραπεζικούς λογαριασμούς:

• ΕΤΕ: GR73 0110 0860 0000 0866 0335 632 • ALPHA: GR9001403610361002101066111
• EUROBANK: GR95 0260 0190 0005 3010 1291505 • ΠΕΙΡΑΙΩΣ: GR23 0172 1930 0051 9305 3897 607

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Οι συνδρομές να καταβάλλονται μόνο μέσω τραπεζών και όχι μέσω ταχυδρομείου
διότι δεν είναι εφικτή η είσπραξή τους για τυπικούς λόγους

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΑΡΑΧΘΟΣ

Στο πανελλήνιο πρωτάθλημα στίβου αντρών γυναικών και της κατηγορίας Κ23 πήρε μέρος η 18χρονη Βασιλική Καλλιμογιάννη σε δύο αγωνίσματα. Και στα δύο κατέκτησε την 4η θέση στη κατηγορία των γυναικών ενώ αντιστοιχα σε αυτή των κάτω των 23 ετών κατέκτησε την 1η θέση στο αγώνισμα των 3000 Μ με φυσικά εμπόδια με χρόνο 10:46:37 και την 3η θέση στο αγώνισμα των 800μ με χρόνο 2:14:97. Στη συνέχεια του καλοκαιριού θα συμμετάσχει στο πανελλήνιο πρωτάθλημα στίβου της κατηγορίας Κ20, στην οποία ανήκει ηλικιακά στις Σέρρες 9-10/7, ενώ οι στόχοι για φέτος είναι η συμμετοχή με τα χρώματα της Εθνικής Ελλάδος στο βαλκανικό πρωτάθλημα κατηγορίας Κ20 στο Ντενιζλί της Τουρκίας τον Ιούλιο και στο παγκόσμιο της αντίστοιχης κατηγορίας στο Κάλι της Κολομβίας τον Αύγουστο. Καλή επιτυχία!!!!

Πρώτη στο βάθρο η Βασιλική Καλλιμογιάννη-Αντωνίου. Συγχαρητήρια!

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΡΑΧΘΟΥ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ	300 €
ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ-ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ	
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ ΓΙΑΝΝΗ	100 €
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ.....	100 €
ΑΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Π & Ε - ΑΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ο.Ε (ECO LIFT).....	100 €
ΝΤΑΛΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	100 €
Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΑΡΗ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΡΗ	50 €
ΦΟΥΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ	
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΝΗΨΙΟΥ ΤΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ.....	30 €
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	30 €
ΘΕΟΧΑΡΗ ΛΟΥΚΙΑ (ΣΥΖ. ΚΩΝ/ΝΟΥ) ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ.....	50 €
ΖΕΡΒΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	15 €
ΚΑΛΤΣΩΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΥΖ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ	20 €
ΓΕΩΡΓΟΓΙΑΝΝΗΣ ΗΛΙΑΣ ΤΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΥ	20 €
ΓΕΩΡΓΟΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΣ ΤΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΥ	20 €
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΘΕΟΦΑΝΙΑ ΣΥΖ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	25 €
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	40 €
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ	30 €
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ	30 €
ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΒΙΚΥ	70 €
ΚΟΝΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	50 €
ΚΟΥΜΠΟΥΝΗ ΔΗΜΗΤΡΑ (ΜΠΟΜΠΟΛΗ).....	20 €
ΣΠΥΡΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ.....	50 €
ΜΑΡΗ ΚΑΙΤΗ ΣΥΖΥΓΟΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ.....	50 €
ΦΟΥΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.....	20 €
ΠΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	20 €
ΦΟΥΚΑ ΜΑΡΙΑ ΣΥΖΥΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	20 €
ΤΡΙΑΝΤΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	20 €
ΛΥΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	10 €
ΑΡΚΟΥΛΗ ΣΙΑ ΔΙΑΜΑΝΤΗ.....	10 €
ΣΥΝΟΛΟ	1400,00 €

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 20,00€

Ευχαριστούμε τους συνδρομητές για τη βοήθειά τους και ελπίζουμε στην ευγενή συμβολή και άλλων «εχόντων» συμπατριωτών μας!

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ

Η οικονομική σας συμβολή είναι παραπάνω από απαραίτητη διότι το κόστος ανά φύλλο εφημερίδας (τριμηνιαία έκδοση) ανέρχεται στα 800,00 ευρώ

ΓΙΩΡΓΟΣ Μ. ΣΙΑΦΑΡΙΚΑΣ

Πολιτικός Μηχανικός Ε.Μ.Π.

A

B

C

D

E

F

G

- Άδειες

- Πρόγραμμα Εξοικονομώ Κατ' Οίκον

- Ανακαινίσεις

- Κτηματολόγιο

- Αντιρρήσεις επί δασικών χαρτών

- Τοπογραφικές εργασίες

τηλ.: 6947445250

email: giorgossiaf@gmail.com

artagoal.gr

Θοδωρής Χρ. Σπύρου

T. 6942 650996

info@artagoal.gr

εκοράρει στην ενημέρωσή... και σας διαφημίζει!!!

Mont

Café bar

Στέφανος Λεπίδας

Σοφοκλή Βενιζέλου 145, Ηλιούπολη

T. 211 116 9956, K. 6974 865 629

lepidas1967@gmail.com

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΓΙΩΡΓΟΥ Β. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ

Απόσπασμα από το βιβλίο του πατριώτη μας **Γιώργου Β. Καλιακάτσου**, Συνταξιούχου Γεωπόνου, υπεύθυνου Δημοσίων Σχέσεων του ΔΣ του Αράχθου

Όταν τελείωσα την Πέμπτη δημοτικού, τον Ιούλιο μπήκα για πρώτη φορά στη σακαράκα του Ντίνου Αναγνωστάκη στα Πολύτσιανα (Βαθύκαμπο) και πήγα στην Άρτα στο σπίτι του ξαδέλφου μου Παπακαλιακάτσου. Κάθισα ένα βράδυ, για να δω και να παίξω με τον Σπύρο, το γιο του Παπά που είμαστε φίλοι, και ήταν ένα χρόνο μεγαλύτερος μου. Ήταν και αυτός καφκοκαλύβας, αλλά πάντα τον περιμένα με λαχτάρα τους καλοκαιρινούς μήνες να έλθει στο χωριό, γιατί είμασταν αχώριστοι. Εγώ βέβαια φορούσα τα λαστιχένια παπούτσια και επειδή ντρεπόμουνα τα έβγαλα, όταν μπήκα στο σπίτι, προφασιζόμενος ότι με χτυπούν.

Την άλλη ημέρα ήλθε ο αδερφός μου Τάσος και με πήρε και πήγαμε στο Κατάφορκο (Ανοιξιάτικο) στο σπίτι του. Πήγαινα για πρώτη φορά από τότε που παντρεύτηκε. Φτάνοντας στο Μενίδι αντίκρισα για πρώτη φορά θάλασσα, τον Αμβρακικό κόλπο. Στον αδερφό μου βέβαια δεν πέρασα και τόσο ξέγνοιαστο καλοκαίρι, γιατί κάθε μέρα με έπαιρνε μαζί του για δουλειά, όπου πήγαινε σε οικοδομικές εργασίες η στα χωράφια.

Εκείνα τα χρόνια οι γονείς και τα μεγάλα αδέρφια δεν ενδιαφέρονταν να παίξουν και να περάσουν καλά τα μικρά παιδιά, αλλά να μάθουν και να συνηθίσουν στις τέχνες και τη σκληρή δουλειά. Βέβαια ο πατέρας, όταν του είπα πως πέρασα, του κακοφάνηκε και μου είπε άλλο καλοκαίρι δεν θα ξαναπάς.

Και στο σπίτι μου έκανα τις ίδιες δουλειές, αλλά σχεδόν τις επιζητούσα και τις έκανα με ευχαρίστηση. Μου άρεσε να κάνω χωράφι και να μπαίνω στη σβάρνα, να βοηθάω στο φτιάξιμο της καλύβας, στο αλώνισμα και στο σκάλισμα των χωραφιών. Αυτό φυσικά με ευχαριστούσε, γιατί οι δουλειές στο σπίτι μας ήταν και για μένα, ενώ στου αδελφού μου ήταν μόνο για εκείνον, έτσι το έβλεπα τότε. Έφτιαχνε τότε στην κορυφή του απέναντι λόφου, στην Πλακωτή, τη σκεπή με κεραμίδια του Μύγα. Για να ανεβούμε στο λόφο, περπατάγαμε μισή ώρα και όλη μέρα ανέβαζα καδρόνια, σανίδες και κεραμίδια στη σκεπή.

Τότε όλα τα χωράφια του Τάσου ήταν χέρσα και είχε αρχίσει να τα βάζει πορτοκαλιές και ελιές, οπότε μετά, όταν τελείωσε η σκεπή, πηγαίναμε στα χωράφια για δουλειά η πρόσεχα τα δέκα πρόβατα που είχε. Εκείνο το καλοκαίρι έφτιαξε και το ένα πηγάδι, που ήταν κάτω από το κτήμα και το σπίτι του Λαμπρακάκη. Είχε διάμετρο 4 μέτρα και βάθος 7 μέτρα. Μετά τα τέσσερα μέτρα βάθος, την ώρα που έσκαβαν κυρίως με πατητό φτυάρι, γέμιζε νερό και βάζαμε την αντλία και το ρίχναμε μέσα στις μικρές πορτοκαλιές. Στην εκσκαφή συμμετείχε και ο νουνός του Τάσου, ο Περικλής οικονόμου μαζί με τα ξαδέρφια της Μαρίας, το Γρηγόρη και το Θόδωρο. Η δουλειά, που πάτησα τότε δε λέγεται. Έπρεπε να αλλάζω το λάστιχο από πορτοκαλιά σε πορτοκαλιά, οι γαλότεςes κόλλαγαν μέσα στη λάσπη και τρόμαζα να τις βγάλω.

Η μόνη ευχάριστη διασκέδαση και παιχνίδι εκείνο το καλοκαίρι ήταν να πηγαίνω τα άλογα με τον Λάμπρο, τον ξάδελφο της Μαρίας της ύψης μου, καβάλα στο υβάρι. Εκεί τους δένανε τα μπροστινά πόδια κοντά, για να μην τρέχουν και απομακρύνονται από το υβάρι, (στενή λωρίδα βοσκοτόπου ανάμεσα στη θάλασσα και τη λίμνη). Αυτό γινότανε πρωί και βράδυ, μέχρι που έκανα πληγή στα οπίσθια, γιατί δεν είχαν σέλλα και η ράχη τους ήταν κοκκαλιάρα. Αργότερα βέβαια, όταν ήμουν στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο, πήγα αρκετές φορές τα καλοκαίρια για να κάνω και τα μπάνια μου. Από δουλειές κάναμε διάφορες.

Ο Τάσος είχε το χάρισμα του «ραβδοσκόπου», εντόπιζε το σημείο που υπήρχε άφθονο νερό και κάναμε γεωτρήσεις με την αρίδα. Υπέδειξε το σημείο που υπήρχε νερό στην Αγία Τριάδα, όπου έκαναν γεώτρηση και υδροδοτήθηκε όλος ο συνοικισμός των Ναζαίων. Το συμβούλιο του έστησε μνημείο στην πλατεία με τη φωτογραφία του. Ο Γεωλόγος,

που είχε καλέσει πριν το συμβούλιο του Χωριού, δεν είχε εντοπίσει κανένα σημείο με αρκετό νερό για γεώτρηση.

Ένα καλοκαίρι ασχοληθήκαμε με σοβατίσματα και ελαιοχρωματισμούς σε δύο σπίτια στο Ανοιξιάτικο. Από εκεί πήρα τα μαθήματα και αργότερα έκανα αρκετά σοβατίσματα και όλους τους ελαιοχρωματισμούς στο σπίτι μου στο Κανάλι. Ένα άλλο καλοκαίρι ασχολήθηκα με όλο το φάσμα εκτροφής των μελισσών, κυψέλες, κηρήθρες, τρύγο, θεραπεία, μετακομίσεις στα έλατα και στη γενική ανθοφορία. Σε καλό μου βγήκαν εκείνα τα καλοκαίρια.

Έφυγα από εκεί στα τέλη Σεπτέμβρη, όταν γινόταν η ζωοπανήγυρη στην Άρτα και είχαν κατέβει και οι γονείς μου να πουλήσουν ένα μοσχάρι. Ο Τάσος για τη βοήθεια, που του πρόσφερα, μου αγόρασε ένα ζευγάρι τένις και φυσικά το χάρηκα «σαν παρδαλό κατσίκι που λέμε».

Η ζωοπανήγυρη, το λεγόμενο «Μπχούστ», της Άρτας ήταν και εμποροπανήγυρη. Αρχιζε πάντα στις 27 Σεπτέμβρη και διαρκούσε μία εβδομάδα. Τα ζώα τα δένανε στο γιαλό του Αράχθου από του Ζαγγαβιέρου την καφετέρια και πίσω από τα παραπήγματα του Κοντοχρήστου, «που τα νοίκιαζε για σπίτια», πίσω από το κέντρο του Μόσιαλου, μέχρι τις εργατικές κατοικίες. (Κανένα από αυτά δεν υπάρχει σήμερα) Εκεί παρέμειναν μέχρι να πουληθούν κατόπιν παζαριού, δεν συνέφερε να γυρίσουν πίσω. Δύο φορές έκανα τη διαδρομή από τη Φτέρη, όπου συγκεντρώνονταν όλοι οι χωριανοί, που είχαν να πουλήσουν κάποιο ζώο. Στις 7 το πρωί ξεκινούσαμε για μία διαδρομή 40 χιλιομέτρων, ανεβαίναμε την ανηφόρα των Πιστιανών, περνούσαμε το χωριό, και μετά από 7-8 χιλιόμετρα ίσιωμα άρχιζε η κατηφόρα για την κάτω Καλεντίνη. Εκεί κάναμε στάση για ξεκούραση και φαγητό, (ψωμοτύρι κανένα αυγό ελιές και πατάτες ψητές). Αφού ταΐζαμε και ποτιζαμε τα ζώα, συνεχίζαμε το ταξίδι. Φτάνοντας στο πουρνάρι αναστενάζαμε, γιατί πλησιάζαμε στη μία ώρα από την Άρτα. Στα τρία χιλιόμετρα φτάναμε στο Θεοτοκίο από εκεί φαινόταν η πόλη, την υπόλοιπη διαδρομή δεν καταλαβαίναμε πότε την περνούσαμε.

Ο «Μαραθώνιος» τελείωνε και φτάναμε στην Άρτα στις 6 το απόγευμα, μετά από μια κουραστική, εξοντωτική διαδρομή για 13-14 χρονών παιδιά, αλλά ευχαρίστη γιατι μαθαίναμε όλα τα κουτσομπολιά του χωριού και παλιές ιστορίες και περιπέτειες των προγόνων. Σήμερα η μισή διαδρομή από Καλεντίνη μέχρι το Πέτα δεν υπάρχει λόγω του φράγματος. Στο παζάρι όλο το χωριό έπιανε θέση στο ίδιο σημείο, για να προσέχει κάποιος το βράδυ τα ζώα του χωριού με βάρδιες.

Αυτή τη διαδρομή την έκανα άλλες δύο φορές Σάββατο Λαζάρου, αφού τελείωνε το σχολείο και η πρωινή και η απογευματινή βάρδια, διότι τότε κάναμε μάθημα και το Σάββατο. Μαζευόμαστε όλα τα παιδιά από όλες τις Συνοικίες του χωριού και στις επτά το απόγευμα φεύγαμε με τα πόδια και με το φώς του φεγγαριού, γιατί τότε έχει συνήθως πανσέληνο του Λαζάρου. Περπατούσαμε μέχρι το Πουρνάρι στον αυτοκινητόδρομο (στρωμένος με χαλίκια) και από το Πουρνάρι μέχρι την κάτω Καλεντίνη ανεβαίναμε και κατεβαίναμε τον πεζόδρομο, για να γλυτώσουμε κάποια χιλιόμετρα. Η κατηφόρα ήταν εξοντωτική, γιατί στην πλαγιά προς Καλεντίνη δεν τη φώτιζε το φεγγάρι και μόνο από την αντανάκλαση από τον φωτεινό ουρανό διακρίναμε το δρομάκι. Φτάνουμε στη Φτέρη στις 2 τη νύχτα. Την πρώτη φορά ήταν και ο Παύλος και ο Νίκος του Γιώργου Κωνσταντάκη και συνεχίσαμε για τους Ναζαίους άλλη μία και μισή ώρα.

Τη δεύτερη φορά ήμουν στον Τετάρτη γυμνασίου όταν φθάσαμε στο Θεοτοκίο, μπήκαμε μέσα σε ένα κτήμα και κόψαμε πορτοκάλια και ακούσαμε ένα σφύριγμα και μια φωνή, οπότε θεωρήσαμε ότι μας είδαν και αρχίσαμε το τρέξιμο τουλάχιστο για δύο χιλιόμετρα, αλλά τα πορτοκάλια δεν τα πετάξαμε.

Βασίλειος & Βασίλικη Καλιακάτσου

Όταν φτάσαμε στη Φτέρη δεν ήταν άλλος από τους Ναζαίους και για να πάω μόνος μου στις δύο τη νύχτα, ούτε με την σκέψη μου, με τους δεμονοποιημένους Τόπους, σε διάφορα σημεία της διαδρομής, που μας είχαν εμφυτέψει στο μυαλό. Ζήτησα να μείνω στο σπίτι του συμμαθητή μου στη Φτέρη, που είχαν και καφενείο και δεν το δέχτηκε, αξέχαστη θα μου μείνει η συμπεριφορά του. Πήγα μετά στο καφενείο του μπάρμπα Κώστα του Μπαλαούρα, ήταν ξάδελφος του πατέρα μου, (η μάνα του ήταν ανιψιά της γιαγιάς μου), με σκοπό να τη βγάλω σε μια καρέκλα η στο πεζούλι μέχρι να ξημερώσει. Ο μπάρμπα Κώστας, που κοιμόνταν πάνω από το καφενείο, άκουσε τις φωνές του αποχαιρετισμού από τα άλλα παιδιά από το Βαθύκαμπο, σηκώθηκε να δει τι συμβαίνει, για δική μου καλή τύχη, γιατί με έβαλε μέσα στο σπίτι και κοιμήθηκα.

Την άλλη μέρα κατά τις δέκα που σηκώθηκα, μου πρόσφερε ψωμί και χαλβά και αφού τον ευχαρίστησα, ξεκίνησα για το χωριό από το δρόμο από τα Λαγκάδια, που ήταν πιο σύντομα. Ο δρόμος αυτός περνούσε μπροστά από την αστυνομία του χωριού. Απέξω καθόταν σε μια καρέκλα ο Νομοτάρχης και έπινε καφέ στην αυλή. Με φώναξε να πάω κοντά του και άρχισε να με ρωτάει με το υπεροπτικό ύψος του στρατηγού, ποιος είμαι και πώς βρέθηκα εκεί. Αφού του έδωσα πλήρη αναφορά, γιατί ήξερα καλά τι σήμαινε εκείνα τα χρόνια χωροφύλακας, φωνάζει το χωροφύλακα να με κλείσει στο κελί, μέχρι να διαπιστώσει αν λέω αλήθεια.

Αφού με έκλεισε μέσα ο χωροφύλακας, που ήξερε τον πατέρα μου, βγήκε και του είπε πως θα βρει τον μπελά του, γιατί ο Νομοτάρχης ήταν νέος και δεν ήξερε τον πατέρα μου. Τότε φώναξε δυνατά στο χωροφύλακα «βγάλε τον έξω και δεσ αν κατουρήθηκε», βγαίνοντας με ρώτησε: «φοβήθηκες; είπαμε να δούμε τι άνδρας είσαι, αν φοβάσαι. Αντε πήγαινε τώρα και καλό Πάσχα».

Όταν πήγα σπίτι, ο πατέρας μου νευρίασε, όταν του είπα και είπε: «θα τα ακούσει όταν τον βρω». Στο πανηγύρι της Αγίας Τριάδος είχε έρθει ο Νομοτάρχης και αφού χαιρέτησε τον πατέρα μου, του είπε αμέσως.

–«Σου είπε ο γιος σου για την πλάκα που του κάναμε;» Από τότε βέβαια με χαιρετούσε και με ρώταγε τι κάνω, αλλά πάντα με το ύψος της εξουσίας.

Κάποια άλλη φορά, που εγώ ήμουν πολύ μικρός, ο πατέρας μου έπαιζε κολτσίνα στο καφενείο του Χ. Καλιακάτσου και μπήκε στο καφενείο ο νέος Νωματάρχης. «Τότε απαγορεύονταν να καπνίζουν χύμα καπνό, εκτός και αν ήσουν καλλιεργητής και έκανες δήλωση για την έκταση που καλλιεργούσες και για την ποσότητα που μαζεύεις.

Έπρεπε να κρατήσεις για ατομική χρήση την ποσότητα που όριζε ο νόμος, το δε υπόλοιπο, μια Κυριακή του φθινόπωρου, το πήγαιναν στη χωροφυλακή για κάψιμο.»

Ο πατέρας λοιπόν κάπνιζε από τον δικό του καπνό με τσιμπούκι, γι'αυτό ήταν και γνωστός με το παρατσούκλι «ο Τσιμπούκας», μαζί με το άλλο παρατσούκλι που είχε «ο Μουστάκας», γιατί πάντα διατηρούσε μεγάλο μουστάκι μέχρι το θάνατό του. Έτσι εμείς όταν μας ρωτούσε κάποιος χωριανός, τίνος είμαστε, ακόμη και σήμερα, έπρεπε να αναφέρουμε ένα από αυτά τα παρατσούκλια, εάν δεν

καταλάβαιναν όταν λέγαμε, ότι είμαστε του «Βασίλη Χοτάκου». «Χοτάκος» ήταν ο προπάππους μου Χρήστος Καλιακάτσος.

Όταν μπήκε λοιπόν ο Νωματάρχης στο καφενείο, ο πατέρας κάπνιζε με το τσιμπούκι στο στόμα και την καπνοσακούλα πάνω στο τραπέζι. (Ήταν θεριακλής, το έβγαζε μόνο να το γεμίσει με καπνό ακόμη και όταν έπεφτε στο κρεβάτι, τα μαξιλάρια του ήταν όλο τρύπες από τα καψίματα). Ο Νωματάρχης πλησίασε και άρπαξε την καπνοσακούλα και πήγε να πάρει και το τσιμπούκι του από το στόμα, σηκώθηκε ο πατέρας μου, του πήρε πίσω την καπνοσακούλα και το καπέλο του Νωματάρχη και βγήκε έξω και το πέταξε στα φυλλίκια.

Όσοι ήταν στο καφενείο εξαφανίστηκαν, έμεινε μόνο ο μπάρμπα-Χρήστος. Πήγε πήρε το πηλίκιο και γύρισε στο καφενείο και ρώτησε τον μπάρμπα-Χρήστο, αν είδε τι έγινε και εκείνος του απάντησε:

«Δεν είδα παιδάκι μου, έφτιαχνα καφέ».

Ενημερώθηκε βέβαια από τον χωροφύλακα, ότι νόμιμα κάπνιζε και ότι ο πατέρας μου δεν σήκωνε τέτοιες ντροπές. Επάνω στα νεύρα του δεν λογάριαζε τίποτε, μετά από δέκα λεπτά το ξέχναγε και σου ζητούσε και συγγνώμη, αν είχε άδικο.

Το κάπνισμα το άρχισε από μικρό παιδί. Τα χρόνια του πολέμου 1940-1945, αλλά και αργότερα στην διάρκεια της κατοχής έκανε λαθρεμπόριο καπνών. Έπρεπε πρώτα απ'όλα να εξοικονομήσει τον καπνό του, αλλά και το ψωμί για εννιά μέχρι και δώδεκα στόματα που ήταν η οικογένειά μας, από 7-10 παιδιά και οι γονείς, μέχρι το 1947 που έφυγε ο Άλκης για τη χωροφυλακή και μετά ο Τάσος.

Πήγαινε στο Γοργόμηλο κοντά στη Φιλιπιάδα και αγόραζε είκοσι πέντε οκάδες καπνό. Όταν έπεφτε το σουρούπο ξεκινούσε φορτωμένος (ζαλίκι) το τσουβάλι, περπατούσε 9-10 ώρες μέσα από κατσικόδρομους και έξω από τα χωριά, για να μην τον πιάσουν, μέχρι τα θεοδωριανά. Έκρυβε τον καπνό και αφού έβρισκε αγοραστές, τον πουλούσε και γύριζε αυθημερόν στο σπίτι. Αυτό γινόταν δυο φορές την εβδομάδα και πάντα σε διαφορετικές ημέρες, για να μην γίνεται στόχος.

Ένα άλλο περιστατικό που είχε ο πατέρας μας, όταν ο Τάσος ήταν 13 -14 χρονών και οι γονείς μου ήταν στα χωράφια, πέρασε ένας μάστορας από το χωριό, με μια ομάδα από μάστορους και καλφούδια και πήραν και τον Τάσο μαζί τους, αφού του υποσχέθηκαν, ότι θα τον πληρώνουν και θα μάθει και τέχνη.

Το βράδυ, όταν γύρισε ο πατέρας μου και του είπαν τα αδέρφια μου τι έγινε, έφυγε αμέσως όλη τη νύχτα και τους πρόλαβε στην Κάτω Καλεντίνη. Αφού μάλωσε με τον μάστορα, τον ανάγκασε να τον μεταφέρει καβάλα πίσω στο χωριό. (Ισως αυτό το καβάλα να ήταν σε κάποιο από τα άλογα που είχε ο μάστορας και εμείς να νομίσαμε διαφορετικά). Πάντως ο μάστορας σίγουρα ξαναγύρισε στους Ναζαίους.

Αντίθετα, σε σχέση με τον πατέρα μου, η μάνα μου ήταν υπερβολικά ήσυχη και χαμηλών τόνων. Ποτέ δεν σήκωσε χέρι να χτυπήσει παιδί της, δεν μας ύψωνε ούτε τη φωνή της. Όταν σου ζητούσε κάτι να κάνεις, δεν στο έλεγε δεύτερη φορά, το έκανε μόνη της. Δεν μας έλεγε γλυκά λόγια και δεν είχαμε και πολλά χάδια, αλλά η αλήθεια είναι και ποιόν να χάιδευε δέκα είχε.

Σίγουρα όμως μας αγαπούσε πολύ. Το βλέπαμε, όταν αρρωσταίναμε που κάθονταν δίπλα μας και τα μάτια της βούρκωναν. Κάθε πρωί το καλοκαίρι, όταν ξυπνούσαμε, μας είχε φρεσκοκομμένο καρπούζι ή πεπόνι ή αγγούρι ή σύκα και σταφύλια. Αιωνία τους η μνήμη. Μου λείψανε ειδικά ο πατέρας μου που χάθηκε τριάντα χρόνια πριν από τη μάνα μου και δεν μας χάρηκε και τώρα ακόμη τους αναπολώ, ευτυχώς υπάρχουν και τα Όνειρα, που πολύ συχνά τους βλέπω.